

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

svenska

سويدي

مَا لَا يَسَعُ الْمُسْلِمَ جَهْلُهُ

Vad varje muslim måste känna till

Den vetenskapliga kommittén under
Ordförandeskapet för religiösa angelägenheter vid
al-Masjid al-Haram och al-Masjid an-Nabawi

مَا لَا يَسَعُ الْمُسْلِمَ جَهْلُهُ

Vad varje muslim måste känna till

اللَّجْنَةُ الْعِلْمِيَّةُ

بِرئاسة الشُّؤْنِ الدِّينِيِّ بِالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْمَسْجِدِ النَّبَوِيِّ

Den vetenskapliga kommittén under
Ordförandeskapet för religiösa angelägenheter vid
al-Masjid al-Haram och al-Masjid an-Nabawi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Vad varje muslim måste känna till

Introduktion

All lovprisning tillkommer Allah, världarnas Herre. Må han hylla och sända frid över den som sänts som en barmhärtighet till världarna, och hylla hans familj och följeslagare, och de som följer hans väg och vägledning fram till domedagen.

Detta är en kortfattad bok som behandlar det viktigaste muslimer behöver känna till om sin troslära, dyrkan och sina mellanmännsliga relationer. Vi har sammanställt den för besökarna till de två heliga moskéerna, så att de kan få kunskap och insikt i sin tros angelägenheter. Vi ber den Generöse och Givmilde att göra denna bok nyttig, och att den blir en rättfärdig handling, gjord enbart för hans skull. Han är sannerligen den bäste att vända sig till i bön och den mest Generöse att sätta sitt hopp till.

Kapitel 1:

Det som berör trosläran

Första avsnittet: Islams innebörd och dess pelare

Innebörden av islam är att underkasta sig Allah med monoteism, ödmjuka sig inför honom med lydnad och avsvära sig avgudadyrkan och dess anhängare.

Och dess pelare är fem:

Den första: Trosbekännelsen att det inte finns någon gud värd dyrkan utom Allah och att Muhammed är Allahs sändebud.

Den andra: Att förrätta bönen.

Den tredje: Att ge allmosa.

Den fjärde: Att fasta under Ramadan.

Den femte: Att vallfärda till det heliga huset, för den som finner möjlighet till det.

Monoteismens vikt:

Du ska vara medveten om att Allah skapade skapelsen för att de ska dyrka honom och inte sätta något vid hans sida. Allah säger:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

"Jag har endast skapat jinnerna och människorna för att dyrka mig." (51:56). Och man kan endast känna till denna dyrkan om man har kunskap. Allah säger:

﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
مُتَقَلِّبَكُمُ وَمَثَوْنَكُمْ﴾ (١٩)

"Förbli därför fast i din kunskap att ingen gud [förtjänar dyrkan] utom Allah, och be om förlåtelse för dina och de troendes synder, män såväl som kvinnor. Allah har full kännedom om allt ni gör och tänker och om er slutliga destination." (47:19). Han lät kunskap föregå tal och handling. Monoteism är det viktigaste muslimer måste lära sig om, eftersom det är religionens grund och fundament. Religionen kan inte bestå om man inte lever upp till sann monoteism, och detta är muslimens första plikt, och även den sista. Monoteism är den första av islams pelare, som varje muslim måste känna till och handla i enlighet med. Det finns fem pelare totalt. Dessa har nämnts i hadithen som återberättades av 'Abdullah ibn 'Umar (må Allah vara nöjd med honom), som sa: "Jag hörde Allahs sändebud ﷺ säga:

«بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامَ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ، وَحَجَّ الْبَيْتِ، وَصَوْمَ رَمَضَانَ».

'Islam är byggt på fem: Att bevittna att det inte finns någon gud [värd dyrkan] utom Allah och att Muhammed är Allahs sändebud, att förrätta bönen, att betala allmosan, att vallfärda till huset, och att

fasta i Ramadan"¹.

Därför måste muslimer lära sig betydelsen av monoteism, vilket är att särskilja Allah med dyrkan. Man ska med andra ord inte dyrka någon vid hans sida; varken en närstående ängel eller en sänd profet.

Betydelsen av vittnesmålet om att det inte finns någon gud värd dyrkan utom Allah:

Att muslimen med fast övertygelse bekräftar att det inte finns någon värd dyrkan utom Allah. Således dyrkar han Allah, och särskiljer honom med alla former av dyrkanshandlingar; såsom åkallan, fruktan, hopp, förtröstan och dylikt.

Vittnesmålet förverkligas endast genom två pelare:

1. Att avvisa att någon eller något annat skulle vara gudomligt eller förtjäna dyrkan; såsom avgudar och falska gudomar.

2. Att bekräfta att det endast är Allah som är gudomlig och förtjänar dyrkan, och att han inte har någon vid sin sida. Allah säger:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

"Vi har till varje samfund skickat ett sändebud att [säga:] 'Ni ska dyrka Allah och hålla er borta från falska gudar!'" (16:36).

¹ Sahih al-Bukhari, nummer (8).

Villkoren för (La ilaha illallah) är följande:

1. Kunskap som är motsatsen till okunnighet.
2. Visshet som utesluter tvivel.
3. Uppriktighet som utesluter avgudadyrkan.
4. Att tala sanning, i motsats till att ljuga.
5. Kärlek som är motsatsen till hat.
6. Underkastelse, i motsats till att vägra göra det.
7. Acceptans som är motsatsen till att förkasta.
8. Att ta avstånd från det som dyrkas vid Allahs sida.

Dessa villkor måste efterlevas, och de har sammanfattats i följande två poesiverser:

Kunskap, visshet, uppriktighet och ärlighet, tillsammans med kärlek, följsamhet och acceptans.

Och den åttonde är att förkasta allt som dyrkas vid sidan av Allah.

Förverkligandet av vittnesmålet är att endast dyrka Allah, som inte har någon vid sin sida, och att vara uppriktig i sin dyrkan av honom. Därför åkallar muslimer ingen annan än Allah, litar inte på någon annan än Allah, hoppas inte på någon annan än Allah, ber inte till någon annan än Allah, och offrar inte för någon annan än Allah.

De handlingar som vissa människor utför, såsom att gå runt gravar, söka hjälp hos de avlidna och åkalla dem vid sidan av Allah, är olika former av avgudadyrkan. Därför är det viktigt att vara uppmärksam på detta och varna för det, eftersom

det här är av samma slag som polyteisternas dyrkan av gudabilder, stenar och träd vid sidan av Allah. Detta är den polyteism som skrifterna uppenbarades för, och sändebuden sändes för att varna mot och förbjuda.

Betydelsen av vittnesmålet att Muhammed är Allahs sändebud:

Att lyda honom i det han befallde, bekräfta det han berättade om, undvika det han förbjöd och endast dyrka Allah på det sätt som han föreskrev. Muslimer erkänner att Muhammed, son till 'Abdullah, al-Qurashi al-Hashimi, är Allahs sändebud till hela skapelsen, såväl jinner som människor. Allah säger:

﴿قُلْ يَتَايُهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا...﴾

"Säg: 'Människor! Jag är Allahs sändebud till er alla...' (7:158).

Muslimer erkänner även att Allah sände honom för att förkunna sin religion och vägleda mänskligheten. Allah säger:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا

يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

"Vi har inte sänt dig, [Muhammed], annat än till hela mänskligheten som en glädjebudbärare och varnare, men de flesta människor vet inte det." (34:28). Allah säger även:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾﴾

"Vi har endast sänt dig, [Muhammed], som en nåd till hela skapelsen." (21:107).

Tron på detta vittnesmål medför även att anse att Allahs sändebud inte styr över herraväldet eller har makt över universum, samt att han inte har någon rätt till dyrkan. Snarare är han ﷺ en tjänare som inte ska dyrkas, och ett sändebud som inte ska förnekas. Han kan varken gynna eller skada sig själv eller andra, förutom i enlighet med det Allah vill. Allah säger:

﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ۚ إِن أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ...﴾

"Säg: 'Jag säger inte till er att jag har Allahs skatter hos mig, och [jag säger] inte att jag har kunskap om det som är dolt för människan. Och inte säger jag att jag är en ängel. Jag följer endast det som uppenbaras för mig...' (6:50).

Andra avsnittet: Trons betydelse och dess pelare

Tron innebär att bekräfta med hjärtat, uttala med tungan och handla med hjärtat och kroppens lemmar. Den stiger genom lydnad och minskar genom olydnad.

Tron är ett villkor för att dyrkanshandlingarna ska vara giltiga och accepteras. Däremot leder

avgudadyrkan och otro till att alla goda handlingar avvisas. På samma sätt som Allah inte accepterar en bön utan tvagning, accepterar han inte heller dyrkan utan tro. Allah säger:

﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾﴾

"Men den som är troende och gör goda handlingar – man eller kvinna – ska träda in i paradiset och inte tillfogas ens det allra minsta orätt." (4:124).

Allah har tydliggjort att avgudadyrkan leder till att handlingar avvisas. Han säger:

﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٦٥﴾﴾

"Det har redan uppenbarats för dig och dem före dig att om du dyrkar någon annan vid hans sida, ska dina gärningar gå om intet och du ska förlora allt." (39:65).

Tron har sex pelare: Att tro på Allah, hans änglar, hans böcker, hans sändebud, den yttersta dagen, och den gudomliga förutbestämmelsen, det goda den medför såväl som det onda.

1) Tron på Allah omfattar tre punkter:

1. Tron på hans herravälde:

Det betyder att man tror att Allah är den ende

som utför sina handlingar, såsom att skapa, försörja, skänka liv och ta liv. Det finns ingen skapare utom Allah, och ingen försörjare utom Allah, och ingen som skänker liv utom Allah, och ingen som tar liv utom Allah, och ingen styr i universum utom han.

Det är inte känt att någon av skapelsen har förnekat Allahs herravälde, förutom den som är trotsig och egentligen inte tror på det han själv säger. Ett exempel på detta är Farao, när han sa till sitt folk:

﴿...أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾

"...Jag är er högste herre!" (79:24). Men han sa inte detta baserat på övertygelse. Allah berättar nämligen att Moses (frid vare med honom) sa:

﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُ مَا أُنْزِلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَافِرَعُونَ مُتَبُورًا ۝١٣﴾

"[Mose] svarade: 'Du vet mycket väl att ingen annan än himlarnas och jordens Herre har sänt ner dessa [tecken] – som klara bevis. Farao! Du är uppenbart på väg mot din undergång.'" (17:102). Allah säger även:

﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا...﴾

"Men i sin orättfärdighet och sitt högmod förnekade de [dessa tecken], trots att de innerst inne var övertygade [om deras sanning]..." (27:14).

Dessa skapelser måste utan tvekan ha en Skapare. Det är ju omöjligt att de kunde frambringa sig själva; då en sak varken skapar sig själv, eller uppstår av en slump. Allt som har börjat existera måste ha någon som bringat den till existens. Och dess existens, med sin perfekta och harmoniska ordning, utesluter att den skulle vara resultatet av en slump. Av den anledningen måste det finnas en Skapare, och det är Allah, världarnas Herre. Allah säger:

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾﴾

"Har de skapats av ingenting, eller är det de själva som är skaparna (35)?

Eller har de skapat himlarna och jorden? Nej, de vill inte övertygas (36)" (52:35-37).

Avgudadyrkarna erkände Allahs herravälde, men de dyrkade andra vid hans sida. Och när så var fallet trädde de inte in i islam. Profeten ﷺ kämpade mot dem och förklarade deras liv och egendom som tillåtna, eftersom de gjorde sig skyldiga till avgudadyrkan. De dyrkade andra vid Allahs sida; såsom avgudar, stenar, änglar och andra.

2. Tron på hans gudomlighet:

Tron på hans gudomlighet innebär att han är den enda sanna guden och han har ingen vid sin sida. Ordet (al-Ilah) betyder (al-Ma'luh), vilket är den

som dyrkas med kärlek, vördnad och ödmjukhet.
Allah säger:

﴿وَالْهَكُمُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٣﴾﴾

"Och er Gud är den enda [sanna Guden]; det finns ingen gudom [värd dyrkan] utom han, den Nåderike, den Barmhärtige." (2:163).

Och varje avgud som tas vid Allahs sida och dyrkas är en falsk gud. Allah säger:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿١٤﴾﴾

"Så är det eftersom Allah är den absoluta Sanningen medan det de åkallar vid hans sida är falska påfund, och för att Allah verkligen är den Höge, den Store." (22:62).

Av denna anledning kallade sändebuden (må frid vare över dem), från Noa till Muhammed ﷺ, sina folk till att dyrka Allah utan att tillskriva honom någon partner. Allah har tillbakavisat att avgudadyrkarna tar gudar som de dyrkar vid sidan av Allah, söker deras hjälp och ber dem om undsättning. Detta gjordes med två rationella argument:

1. Dessa gudar som de har tagit sig saknar alla gudomliga egenskaper: de är skapade och skapar inte själva, kan varken gagna sina tillbedjare eller avvärja skada från dem, och råder varken över liv,

död eller återuppståndelse. Allah säger:

﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا﴾ (٢٥)

"Ändå har de vid hans sida satt gudar som inte kan skapa något. Nej, de är själva skapade. De kan varken skada eller gagna sig själva och de råder varken över liv, död eller återuppståndelse." (25:3).

2. Dessa avgudadyrkare erkände att Allah är den ende Skaparen och den som styr, vilket förutsätter att de skulle erkänna hans ensamrätt till dyrkan, precis som de erkände att han är den enda Herren. Allah säger:

﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (٢٦) سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (٢٧) قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ (٢٨) سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ (٢٩) قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (٣٠) سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ﴾ (٣١)

"Säg: 'Vem tillhör jorden och alla på den? [Svara] om ni verkligen vet!' (84)

De kommer att svara: 'Allah.' Säg: 'Vill ni då inte besinna er?' (85)

Säg: 'Vem är Herren över de sju himlarna och Herren över den väldiga tronen?' (86)

De kommer att svara: 'Allah.' Säg: 'Borde ni då inte frukta honom?' (87)

Säg: 'Vem har herraväldet över allt, och vem är

det som skyddar, men som ingen kan skydda sig mot? [Svara] om ni nu verkligen vet!' (89)

De kommer att svara: 'Allah.' Säg: 'Hur kan ni då låta er bedras?' (89) (23:84-89). Om de bekräftar monoteism i herraväldet, är de förpliktigade att rikta sin dyrkan enbart till honom och inte sätta någon vid hans sida i sin dyrkan.

3. Tron på Allahs namn och egenskaper:

Det vill säga: Att bekräfta det som Allah har bekräftat för sig själv i sin skrift, eller Allahs sändebud ﷺ har bekräftat för honom i sin Sunnah; bland de namn och egenskaper, på det sätt som anstår Allah. Detta görs utan att förvränga dess betydelse, förneka dess innebörd, eller specificera 'hur' de är, eller likna dem vid skapelsen. Allah säger:

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾﴾

"Allah har de vackraste och mest fullkomliga namnen; åkalla honom därför med dem! Och håll er borta från dem som vanhelgar hans namn – de kommer att få det straff de förtjänar." (7:180). Allah säger även:

﴿...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

"...Ingenting är honom likt; han är den Hörande, den Seende." (42:11).

Avgudadyrkan har tre kategorier:

1. Shirk Akbar (Större form av avgudadyrkan).
2. Shirk Asghar (Mindre form av avgudadyrkan).
3. Shirk Khafiyy (Dold avgudadyrkan).

1. Shirk Akbar (Större form av avgudadyrkan):

Dess definition är: Att likställa någon med Allah i det som är specifikt för Allah. Allah berättar att avgudadyrkarna säger:

(إِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٦﴾)

"När vi likställde er med världarnas Herre."
(26:98).

Vilket innefattar att rikta dyrkan till någon annan än Allah, eller att rikta en del av dyrkan till någon annan än honom; såsom åkallan, bön om hjälp, löften och slakt, och andra former av dyrkan.

Det innefattar också att anse att det som Allah har förbjudit är tillåtet, eller att förbjuda det som är tillåtet, eller att avskaffa det som Allah har gjort obligatoriskt. Exempel på det är att anse att något är tillåtet som helt uppenbart är förbjudet enligt religionen; som att tillåta äktenskapsbrott, alkohol, att bete sig illa mot föräldrarna, ränta eller dylikt.

En annan sak är att förbjuda det som Allah har gjort tillåtet av goda ting, eller att avskaffa det som Allah har påbjudit. Exempel på det är att tro att bönen inte är en plikt, eller att fastan inte är en plikt, eller att allmosan inte är en plikt.

Den större formen av avgudadyrkan gör att handlingarna blir ogiltiga, och den som dör i det tillståndet kommer att vara i helvetet för evigt. Allah säger:

﴿...وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

"Men om de hade dyrkat andra vid hans sida, skulle deras gärningar ha gått om intet." (6:88).

Den som dör i detta tillstånd kommer inte att bli förlåten av Allah, och paradiset är förbjudet för honom. Allah säger:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ...﴾

"Allah förlåter inte att något dyrkas vid hans sida, men han förlåter den han vill för annat än det..." (4:48). Allah säger:

﴿...إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَهُ النَّارُ...﴾

"Sannerligen, för den som sätter andra vid Allahs sida, har Allah förbjudit paradiset, och hans boning är helvetet..." (5:72).

2. Shirk Asghar (Mindre form av avgudadyrkan):

Det är vad som i de religiösa texterna har benämnts som avgudadyrkan, men som inte når nivån av större form av avgudadyrkan. Det är detta som kallas för en mindre form av avgudadyrkan. Exempel på det är att svära vid andra än Allah; som att svära vid Ka'bah, profeterna, sitt förtroende, någons liv och liknande. Profeten ﷺ har sagt:

«مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ».

"Den som svär vid andra än Allah har begått otro eller avgudadyrkan."¹

Denna form av mindre avguderi kan även bli större form av avguderi beroende på vad som finns i hjärtat hos den som uttalar det. Om den som svär vid Profeten eller en viss sheikh i sitt hjärta tror att denne är som Allah, eller att denne åkallas vid sidan av Allah, eller att denne styr över skapelsen, då är det en större form av avguderi. Om den som svär vid andra än Allah däremot inte har denna avsikt, utan det sker av ren vana, räknas det som en mindre form avguderi. Detta förekommer ofta i vissa områden, och därför är det en plikt att uppmärksamma detta och varna för det, i syfte att bevara och skydda monoteismen.

3. Dolt avguderi:

Det form av ögontjäneri som finns inne i hjärtan; likt den som ber eller läser baserat på ögontjäneri, eller prisar Allah för att bli prisad, eller ger allmosor för att bli prisad. Detta leder till att den handling som utfördes för att synas avvisas, men inte de övriga handlingar som gjordes uppriktigt för Allah.

Profeten ﷺ sa:

¹ Återberättad av Ahmad i sin Musnad, nummer (6072), och al-Tirmidhi, nummer (1535), som sa att den är godtagbar.

«الشُّرْكُ فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ أَخْفَى مِنْ دَيْبِ التَّمَلَّةِ السَّودَاءِ عَلَى الصَّفَاةِ السَّودَاءِ فِي ظُلْمَةِ اللَّيْلِ، وَكَفَارَتُهُ أَنْ يَقُولَ: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ شَيْئًا وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ مِنَ الذَّنْبِ الَّذِي لَا أَعْلَمُ».

"Avguder i denna nation är mer dolt än en svart myra på en svart, slät sten i nattens mörker, och botgöringen för det är att säga: "Allah! Jag söker skydd hos dig från att medvetet sätta något vid din sida, och jag ber dig om förlåtelse för den synd som jag inte känner till."¹

Kategorier av otro:

Den första kategorin: Större form av otro.

Detta är vad som leder till att personen hamnar i helvetet för alltid. Den formen kan delas in i fem kategorier:

1. Otro baserat på förnekande:

Vilket är att anse att sändebuden var lögnare. Detta är ovanligt bland de otrogna, eftersom Allah stödde sina sändebud med tydliga bevis. Dessa förnekares tillstånd är så som Allah har beskrivit dem:

﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا...﴾

"Men i sin orättfärdighet och sitt högmod förnekade de [dessa tecken], trots att de innerst

¹ Återberättad av al-Bukhari i al-Adab al-Mufrad, nummer (716), Ahmad i al-Musnad, nummer (19606), al-Diya' al-Maqdisi i al-Ahadith al-Mukhtarah (1/150) och al-Albani i Sahih al-Jami' as-Saghir, nummer (3731).

inne var övertygade [om deras sanning]..." (16:14).

2. Otro i form av vägran och högmod:

Exempel på detta är Iblis som förkastande tron; han varken förnekade eller avvisade Allahs befallning, utan bemötte den med vägran och högmod. Allah säger:

﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ

الْكَافِرِينَ ﴿٢٥﴾

"Och [minns] när vi sa till änglarna: 'Fall ner på era ansikten inför Adam!' Då gjorde alla det förutom Iblis. Han vägrade, visade högmod och blev en av de otrogna." (2:34).

3. Otro genom att vända sig bort:

Detta innebär att han med sin hörsel och sitt hjärta vänder sig bort från att följa sanningen, varpå han inte vänder sig mot den eller ägnar den någon uppmärksamhet. Allah säger:

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ

مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٦﴾

"Vem gör större orätt än den som, när han påminns om sin Herres budskap, vänder sig bort från dem? Vi ska sannerligen hämnas på de obotfärdiga syndarna." (32:22).

Vad gäller den som endast delvis vänder sig bort, så är det en synd och inte otro; ett exempel på detta är den som undviker att lära sig vissa av religionens

plikter, såsom bestämmelserna för fastan eller valfärden och dylikt.

4. Otro baserat på tvivel:

Detta är när man tvekar och inte är övertygad om sanningen, utan istället tvivlar på den, såsom Allah säger:

﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ﴿٣٥﴾ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾﴾

"Med sitt självskadande [högmod] trädde han så in i sin trädgård och fortsatte: 'Jag tror inte att denna [vingård] någonsin kommer att vissna.

Jag tror inte heller att sista stundens [återuppståndelse] någonsin kommer, och skulle den det, och jag förs åter till min Herre, ska jag helt säkert finna något bättre i dess ställe.'" (18:35-36).

5. Otro med skenbar tro:

Det är att med tungan visa upp tro, och i hjärtat dölja otro. Allah säger:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَيَا أَيُّهُمُ الْآخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾﴾

"Bland människorna finns de som säger: 'Vi tror på Allah och den yttersta dagen', trots att de [egentligen] inte tror." (2:8).

Dessa är de olika typerna av större otro som leder till att man lämnar islam.

2. Mindre form av otro:

Denna typ leder inte till att man hamnar i

helvetet för alltid. Det är det som i Koranen och Sunnan kallas otro, och som inte förekommer i bestämd form, utan snarare i obestämd form. Exempel på detta är bland annat: Hadithen där Abu Hurayrah (må Allah vara nöjd med honom) berättade att Allahs sändebud ﷺ sa:

«اِثْنَتَانِ فِي النَّاسِ هُمَا بِهِمْ كُفْرٌ: الطَّعْنُ فِي النَّسَبِ، وَالْيَاحَةَ عَلَى الْمَيِّتِ».

"Två saker som människor begår är otro: Att skymfa andras härkomst och att jämra sig över döda."¹

2) Tron på änglarna:

De är del av den fördolda världen. Allah har skapat dem från ljus, och de dyrkar Allah. De har inga egenskaper som gör dem gudomliga eller att de styr över herraväldet. De är inte olydiga mot Allah i det han har befäller dem, och gör allt som åläggs dem. De är så många till antalet att ingen kan räkna dem förutom Allah.

Tron på änglarna omfattar fyra aspekter:

1. Tron på deras existens.
2. Tron på de änglar vars namn vi känner till, såsom: Gabriel, Mikael, Israfil och andra. Och den ägeln vars namn vi inte känner till, tror vi på rent generellt.
3. Att tro på de av deras egenskaper som vi har

¹ Återberättad av Muslim, nummer (121), och Ahmad, nummer (10434).

kunskap om, vilka har nämnts i Koranen och Sunnan. Profeten ﷺ beskrev Gabriel med att han såg honom i den skepnad som Allah skapade honom i, med sexhundra vingar som täckte horisonten.

4. Tron på det vi känner till av deras handlingar, vilket bland annat är att de förhärligar Allah och dyrkar honom dag och natt utan att tröttna eller försvagas.

Till exempel: Gabriel (må frid vare med honom) är den ängel som är anförtrodd med uppenbarelsen.

Och Israfil är den ängel som är anförtrodd med att stöta i basunen.

Dödsängeln är den ängel som har fått i uppdrag att ta själarna vid döden.

Malik är helvetets väktare. Ridwan: Paradisets väktare, m.fl.

3) Tron på böckerna:

Med "böckerna" menas de gudomligt uppenbarade skrifterna som Allah uppenbarade till sina sändebud, som en vägledning och nåd för mänskligheten, för att de ska nå lycka i detta och det nästa.

Tron på böckerna innefattar fyra aspekter:

1. Att tro på att de är uppenbarade från Allah.

2. Att tro på de skrifter som vi känner till vid namn, såsom Koranen som uppenbarades för Muhammed ﷺ. Tawrat som uppenbarades för

Moses (må frid vare med honom). Injil som Allah uppenbarade för Jesus (må frid vare med honom). Zabur som uppenbarades för David (må frid vare med honom).

Och de vars namn vi inte känner till, tror vi på rent generellt.

3. Att tro på deras berättelser, såsom Koranens berättelser och de oförvrängda berättelserna från de tidigare böckerna.

4. Att tillämpa de bestämmelser som inte har upphävts, och att acceptera och underkasta sig dem, oavsett om vi förstår visdomen bakom dem eller inte. Alla de tidigare böckerna är upphävda av Koranen. Det är inte tillåtet att agera i enlighet med någon bestämmelse från de tidigare böckerna, förutom det som är korrekt från dem och som bekräftats av Koranen eller Sunnan.

4) Tron på sändebuden (må frid vare över dem):

Sändebuden (Rusul) är plural av ett sändebud (Rasul); vilket är en människa som mottagit en gudomlig lag genom uppenbarelse och beordrats att förmedla den. Den förste av dem är Noa (må frid vare med honom), och den siste är Muhammed ﷺ. De var skapade människor, och hade varken egenskaper som gjorde dem gudomliga eller att de styrde över herraväldet.

Tron på sändebuden innebär:

1. Att tro på att deras budskap är sanning från Allah. Den som förnekar budskapet från någon av dem har förnekat dem alla.

2. Att tro på de sändebud som vi känner till vid namn, som Muhammed ﷺ, Abraham, Moses, Jesus och Noa. Dessa var de viljefasta sändebuden.

Vad gäller de av dem vars namn vi inte känner till, så tror vi på dem rent generellt. Allah säger:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ

عَلَيْكَ...﴾

"Vi har sänt sändebud före dig; vissa har vi berättat om för dig, andra har vi inte nämnt..." (40:78).

3. Att tro på de autentiska berättelserna från dem.

4. Att tillämpa den lagen som profeten som sändes till oss förmedlade. Han var den siste av alla profeter, Muhammed ﷺ.

5) Tron på den yttersta dagen:

Det är domedagen, då människorna återuppväcks för räkenskap och belöning. Den har fått detta namn eftersom det inte finns någon dag efter den, då paradiset invånare kommer att bosätta sig i sina boningar och helvetets invånare i sina.

Tron på den yttersta dagen innefattar tre delar:

A. Tron på återuppväckelsen:

Och det är återuppväckandet av de döda när det blåses i hornet en andra gång. Då kommer människorna att stå inför världarnas Herre. De kommer att vara barfota utan sandaler, nakna utan kläder och oomskurna. Allah säger:

﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٠٤﴾﴾

"Så som vi inledde första skapelsen ska vi återställa den – ett löfte vi ålagt oss [att uppfylla]. Så ska vi sannerligen göra." (21:104).

B. Tron på räkenskapen och vedergällningen:

Där tjänaren ställs till svars för sina handlingar, och får belöning eller straff för dem. Allah säger:

﴿إِنَّا إِلَيْنَا يَأْتِبُهُمُ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمُ ﴿٢٦﴾﴾

"Till oss ska de återvända,
och det är vi som ska hålla dem till svars."
(88:25-26).

C. Tron på paradiset och helvetet,

och att de är den eviga sista boningsplatsen för skapelsen. Paradiset är lycksalighetens boning som Allah har förberett för de troende och gudfruktiga som har lytt Allah och hans sändebud. Däri finns vad inget öga har sett, inget öra har hört, och ingen människa har kunnat föreställa sig.

Och vad beträffar helvetet, är det straffets

boning, som Allah har berett för de otrogna, som förnekade Allah och trotsade hans sändebud. Däri finns olika former av straff och plågor som ingen kan föreställa sig.

6) Tron på det goda och det dåliga som den gudomliga förutbestämmelsen medför.

Betydelsen av den gudomliga förutbestämmelsen: Allahs bestämelse av vad som kommer att ske, i enlighet med hans kunskap och visdom.

Tron på den gudomliga förutbestämmelsen omfattar fyra punkter:

1. Kunskapen: Vilket är tron på Allahs kunskap, och att han känner till allt som varit, allt som kommer att vara och hur det kommer att vara, både generellt och i detalj, i all evighet. Och han har kunskap om det som inte blev, och hur det skulle skett om det blivit av. Allah säger:

{وَلَوْ رُدُّوْا لَعَادُوْا اِلٰمًا نُّهَوُّ عَنْهُ ...}

"Och om de tillåtits att återvända [till livet] hade de helt säkert återfallit i det som förbjudits dem." (6:28).

2. Tron på att Allah har skrivit ner allt som ska inträffa fram till domedagen. Allah säger om detta:

{اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِنَّ ذٰلِكَ فِي كِتٰبٍ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى

اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿٧٠﴾

"Vet du inte att Allah känner till allt som finns i himlen och på jorden? Allt detta är nedtecknat i en bok, och detta är förvisso lätt för Allah." (22:70).

3. Tron på att inget i detta universum inträffar utom med Allahs vilja. Allah säger:

﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ...﴾

"Din Herre skapar vad han vill och utväljer [för sin särskilda välsignelse] det han vill ..." (28:68). Människan har en vilja, men den är underordnad Allahs vilja. Allah har sagt om detta:

﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾﴾

"Men ni kan inte vilja detta, utom om Allah, världarnas Herre, vill det." (81:29).

4. Tron på att Allah skapade skapelserna och deras handlingar, både de goda och de onda. Allah säger:

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٢٤﴾﴾

"Allah är alltings Skapare och han har allt under full kontroll." (39:62).

Dessa nivåer förs samman i följande poesivers:

"Vår Herres kunskap, hans nedskrivning, hans vilja ***

och hans skapande, vilket är att frambringa och forma."

Det tredje avsnittet: Ihsan

Ihsan är en enda pelare; vilket är att dyrka Allah som om du ser honom, och om du inte kan nå den nivå så ska du vara övertygad att han ser dig.

Att människan utför sin dyrkan som om hon står inför honom. Detta kräver fullkomlig vördnad och hängivenhet till honom. Detta förutsätter att dyrkan utförs i enlighet med Sändebudets ﷺ Sunnah.

Ihsan har två grader, och de som utövar ihsan befinner sig på två skilda nivåer:

Den första nivån är den högsta; beskådandets nivå. Det är att tjänaren agerar som om han beskådar Allah med sitt hjärta, varpå hjärtat upplyses av tron, tills det fördolda blir som det uppenbara.

Andra nivån: Uppriktighet och gudsmedvetenhet. Detta är när en tjänare strävar efter att vara medveten om att Allah ser honom och vet vad han gör. När han är medveten om detta, är han uppriktig för Allahs skull.

Fjärde avsnittet: En kort sammanfattning av grundprinciperna hos Ahl al-Sunnah wal-Jama'ah:

1. Att följa det som kommit i Koranen och Sunnan, både till det inre och det yttre. Och att inte ge någons ord företräde framför Allahs och hans

sändebuds ﷺ ord.

2. Att deras hjärtan och tungor är rena gentemot Allahs sändebuds ﷺ följeslagare. De anser att efter Allahs sändebud ﷺ var det följande kalifer som hade rätt till makten i turordning: Abu Bakr, därefter 'Umar, sedan 'Uthman och slutligen 'Ali (må Allah vara nöjd med dem).

3. Att ha kärlek till Profetens ﷺ hushåll och lojalitet till dem, i synnerhet de rättfärdiga bland dem.

4. Att inte göra uppror mot ledarna, även om de är orättfärdiga. Man ska däremot be för dem om att bli rättfärdiga och ha god hälsa, och man får inte be mot dem. Att lyda dem är ett sätt att lyda Allah, vilket är obligatoriskt, så länge de inte uppmanar till att synda. Men om de befäller till olydnad, är det inte tillåtet att lyda dem i det. Däremot ska man fortsätta att lyda dem i det goda de uppmanar till.

5. Att tro på de rättfärdigas underverk. Detta är övernaturliga händelser som Allah låter ske genom dem.

6. Att de inte förklarar de som tillhör Qiblah som otrogna på grund av synder rent generellt eller de större synderna. Detta är något som kharijiterna däremot gör. Broderskapet baserat på tro är beständigt trots att de syndar. Ahl al-Sunnah säger om syndaren: Han är en troende på grund av sin tro, en syndare baserat på sin synd.

Kapitel 2: Bestämmelser gällande dyrkan

Avsnitt 1: Rituell renlighet:

Den språkliga betydelsen av taharah är renhet och frihet från både fysiska och andliga orenligheter.

Att häva det orena tillståndet och avlägsna orenligheter. Renlighet är nyckeln till bönen. Av den anledningen är det en av de viktigaste plikterna inom religionen att lära sig om dess bestämmelser, och varje muslim är skyldig att lära sig och vara mån om detta.

Den första delen: Kategorier av vatten:

1. Att det är renande, och därmed är det giltigt att rena sig med det. Detta gäller oavsett om det förblir i sin ursprungliga skapnad; såsom vatten från regn, floder eller hav, eller om ett rent material har blandats med det, utan att detta ämne blivit mer än vattnet och det på så vis inte kallas vatten längre.

2. Najas (rituellt orent) är inte tillåtet att använda. Det kan då inte användas för att ta bort ett rituellt orent tillstånd, och inte heller avlägsna orenligheter. Det rituellt orena är det vars färg, lukt eller smak har förändrats av något orent.

Den andra delen: Saker som är fysiskt orenliga.

Den islamiska definitionen av najasah (orenlighet) är en specifik form av orenhet, som

hindrar från att utföra bönen. Exempel på det är urin, avföring, blod och annat. Det kan finnas på kroppen, platsen och klädseln.

Grundprincipen är att saker är tillåtna och rena. Den som hävdar att något är orent, måste presentera bevis för sitt påstående. Slem, svett från människor eller åsnor är inte najasah (orenligt), utan rent, även om det kan vara smutsigt. Allt som är najas (orenligt) är smutsigt, men inte tvärtom.

Najasah (rituell orenhet) har tre nivåer:

1. Den grövre formen av orenlighet.

Exempel på det är orenligehten hos något en hund har slickat i. Att rena detta sker genom att det tvättas sju gånger, varav den första tvätten görs med jord.

2. Den mindre formen av orenlighet:

Exempel på det är spädbarnspojkes urin när den hamnar på ett klädesplagg och liknande. Den renas genom att man stänker vatten på den tills det täcker den helt, utan att det behöver gnuggas eller vridas ur.

3. En mellanform av orenlighet.

Exempel på det är människans urin och avföring, samt de flesta orenligheter, om det kommer på marken, klädsel eller dylikt. Sättet att rena det på är genom att avlägsna den fysiska orenligheten, om sådan finns, och därefter rengöra platsen med vatten eller andra rengöringsmedel.

Bland de saker som det finns bevis för att det är orenligt:

1. Människans urin och avföring.
2. Madhy och wady¹.
3. Spillning från djur vars kött inte äts.
4. Mensblod eller avslag som kommer ut efter förlossning.
5. Hundens saliv.
6. Kadaver, med följande undantag:
 - A. Människan efter hon dött.
 - B. Kadaver av fisk och gräshoppor.
 - C. Själv döda djur som saknar rinnande blod; såsom flugor, myror, bin och liknande.

D. Kadavrets ben, horn, klo, hår och fjädrar.

Rening av orenligheter sker på följande sätt:

1. Med vatten, vilket är grunden för rening från fysiska orenligheter, och det ska inte ersättas av något annat.
2. Vad som har föreskrivits i den islamiska lagen om metoden för rening av orena eller förorenade substanser:

A. Skinnet från ett dött djur blir rent genom garvning.

¹ Madhy: En tunn, färglös vätska som utsöndras vid förspel, när man tänker på eller önskar ha samlag, vid att se något sexuellt stimulerande eller liknande. Den utsöndras droppsvis och man känner inte alltid av när den kommer ut.

(Wady): En tjock, vit vätska som utsöndras efter urinering eller när man bär något tungt.

B. Rening av kärlet om det har fått hundsalliv på sig är att det tvättas sju gånger, varav den första med jord.

C. Plagget som fått mensblod på sig rengörs genom att det skrapas, sedan gnuggas med vatten och därefter sköljs. Om ett spår blir kvar efteråt, gör det inget.

D. Vad som finns längst ned på en kvinnas klädnad renas av den efterföljande rena marken som den dras över.

E. Att rena ett klädesplagg från ett ammande gossebarns urin genom att stänka vatten på det, och från ett flickebarns urin genom att tvätta det.

F. Att rena plagget från madhy (försats) genom att stänka vatten på det berörda området.

G. Att rena skons undersida genom att stryka den mot ren mark.

H. Att rena marken från najasah (orenheter); genom att hälla en hink med vatten över platsen, eller genom att låta den torka av solen eller vinden. När spåren av orenheten är borta är den ren.

Den tredje delen: Vad som är förbjudet för den som inte har wudu' att göra:

Saker som är förbjudna för den som befinner sig i ett mindre eller större rituellt orent tillstånd:

1. Bönen, oavsett om den är obligatorisk eller frivillig. Ibn 'Umar (må Allah vara nöjd med dem) berättade att Profeten ﷺ sa:

«لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةً بِغَيْرِ طَهْرٍ».

"Allah accepterar inte bön utan renhet"¹.

2. Att röra Koranen. Enligt vad som nämns i brevet som Sändebudet ﷺ skrev till 'Amr bin Hazm, och i vilket han säger:

«لَا يَمَسُّ الْقُرْآنَ إِلَّا طَاهِرٌ».

"Endast den rena får vidröra Koranen"².

3. Att göra tawaf (gå runt) Kabah. Profeten ﷺ sa:

«الطَّوْفُ بِالْبَيْتِ صَلَاةٌ، إِلَّا أَنْ اللَّهَ أَبَاحَ فِيهِ الْكَلَامَ».

"Tawaf runt huset [Kaba] är en bön, förutom att Allah har tillåtit tal i den"³. Och Profeten ﷺ tvgade sig inför tawaf. Och det är autentiskt rapporterat från honom ﷺ att han förbjöd den menstruerande från att göra tawaf runt Kaba tills hon blir ren.

De saker som är specifikt förbjudna för den som befinner sig i ett tillstånd av stor rituell orenhet är följande:

1. Att läsa Koranen. Beviset för det är hadithen som återberättades av 'Ali (må Allah vara nöjd med honom): "Inget hindrade honom – det vill säga Profeten ﷺ – från Koranen, förutom större rituell

¹ Återberättad av Muslim, nummer (224).

² Återberättad av Malik i al-Muwatta', nummer (680 och 219), ad-Darimi, nummer (312) och 'Abd ar-Razzaq i al-Musannaf, nummer (1328), och al-Albani förklarade att den var autentisk i Irwa' al-Ghalil, nummer (122).

³ Återberättad av al-Nasa'i, nummer (12808) och Ahmed, nummer (15423), och al-Albani förklarade att den är autentisk i Irwa' al-Ghalil, nummer (121).

orenhet"¹.

2. Att vistas i moskén utan tvagning. Beviset för det är att Allah säger:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا...﴾

"Troende! Närma er inte bönen i berusat tillstånd, utan vänta tills ni är fullt medvetna om vad ni säger. [Och närma er inte moskén] i ett tillstånd av stor rituell orenhet, utan att först tvätta hela kroppen – såvida ni inte bara passerar..." (4:43).

Om den som befinner sig i ett tillstånd av större rituell orenlighet tvagar sig, är det tillåtet för denne att vistas i moskén. Likaså är det tillåtet för den som befinner sig i ett tillstånd av större rituell orenlighet att passera genom moskén, för att enbart gå igenom den utan att sätta sig ned.

Den fjärde delen: Islamiskt uppförande vitoalettbesök:

Rekommendationer vid toalettbesök:

1. Att hålla sig borta och utom synhåll från andra när man uträttar sina behov.

2. Säga den återberättade åkallan vid inträde:

¹ Återberättad av Ibn Majah, nummer (594), och Ibn Hibban, nummer (799), och klassificerades som svag av al-Albani i Da'if Sunan al-Tirmidhi, nummer (146).

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ».

"Allahumma inni a'udhu bika minal-khubthi wal-khaba'ith."

(Allah! Jag söker skydd hos dig från de manliga och kvinnliga djävlarerna)¹.

Vid toalettbesök är det obligatoriskt att:

1. Att skydda sig från urin.
2. Att täcka de delar av kroppen som måste täckas.

Följande är förbjudet vid toalettbesök:

1. Att vända sig mot böneriktningen eller vända ryggen mot den.
2. Att uträtta sina behov på allmänna gångvägar och platser.
3. Att urinera i stillastående vatten.

Vid toalettbesök är det ogillat att göra följande:

1. Att vidröra könsorganet med höger hand medan man uträttar sina behov.
2. Att utföra istinja och istijmar, vilket kommer att förklaras senare, med höger hand.
3. Det är förhatligt att tala, i synnerhet att nämna Allah, när man uträttar sina behov.

Den femte delen: Bestämmelser för istinja och istijmar:

Istinja: Att avlägsna orenheter från de båda

¹ Återberättad av al-Bukhari, nummer (142), och Muslim, nummer (122).

utgångarna med vatten.

Istijmar: Att avlägsna orenheter med annat än vatten, såsom stenar och papper.

Villkor för att utföra istijmar:

1. Att det som används är tillåtet.
2. Att det är rituellt rent.
3. Att det är rengörande.
4. Att det inte är ben eller spillning.
5. Att det inte är något som bör hedras, likt papper som har Allahs namn skrivet på.

Det är tillåtet att endast utföra istijmar under två villkor:

Det första: Att det som kommer ut inte sprider sig utanför sitt ursprungsområde.

Det andra: Att reningen sker med tre renande stenar eller fler.

6. Bestämmelser för tvagning:

Wudhu måste utföras för tre dyrkanshandlingar:

1. Bönen, oavsett om den är obligatorisk eller frivillig.

2. Att röra Koranen.

3. Att göra tawaf (cirkulera kring Kaba).

Villkor för Wudhu:

1. Att vara muslim.
2. Att man är vid sina sinnes fulla bruk.
3. Att man nått en ålder där man har urskilningsförmåga.
4. Att man har avsikt, vilket sker i hjärtat, och att

uttala den är en religiös innovation. Var och en som vill utföra wudu har på så vis avsett det. Att tvätta de kroppsdelar som ingår i wudhu med avsikten att svalka sig eller rengöra sig, är inte wudhu.

5. Att man fortsätter att ha avsikt, genom att inte ämna avbryta den förrän hans rituella renlighet är fullbordad.

6. Att orsaken till det orena tillståndet har upphört. Undantagna från detta är den som har konstant inkontinens och den kvinna som har mellanblödningar.

7. Att rengöra sig när urin eller avföring har kommit ut.

8. Att vattnet är renande och tillåtet.

9. Att avlägsna det som hindrar vattnet från att nå huden.

10. Att tiden för bönen är inne för den vars rituella renhet ständigt bryts.

De obligatoriska delarna för Wudhu:

1. Att tvätta ansiktet samt att skölja munnen och föra in vatten i näsan.

2. Att tvätta underarmarna, vilket även inkluderar armbågarna.

3. Att stryka över hela huvudet, vilket inkluderar öronen.

4. Att tvätta fötterna upp till och med anklarna.

5. Att följa tvagningens ordningsföljd.

6. Att det inte ska vara ett långt uppehåll mellan

tvagningen av kroppsdelarna.

Beskrivning av wudhu:

1. Att säga "Bismillah" (I Allahs namn).
2. Att tvätta händerna tre gånger.
3. Att tvätta ansiktet tre gånger, samt att skölja munnen och föra in vatten i näsan.
4. Att tvätta underarmarna tre gånger, vilket även inkluderar armbågarna. Man ska börja med den högra armen och därefter den vänstra.
5. Att stryka över huvudet, vilket inkluderar öronen.
6. Att tvätta fötterna och anklarna tre gånger, först den högra foten och sedan den vänstra.

Det som häver wudhu:

1. Det som kommer ut ur könsorganet och ändtarmen, likt urin, avföring och att släppa vind.
2. Det som kommer ut från kroppen i en stor mängd och som räknas som najis (orent).
3. Att förlora medvetandet på grund av sömn eller annat.
4. Att röra de privata delarna med sina händer utan någon barriär.
5. Att äta kamelkött.
6. Att lämna islam, må Allah skydda oss och muslimerna från det.

Den sjunde delen: Bestämmelser för att stryka över strumpor:

1. Khuff är strumpor gjorda av läder eller

liknande.

2. Jawrab är strumpor gjorda av ull, bomull eller liknande.

Villkoren för att stryka över dem:

1. Att man sätter på sig strumporna efter att ha uppnått fullständig rituell renhet.

2. Att täcka fötterna, vilket även inkluderar anklarna.

3. Att de är rituellt rena.

4. Att strykningen sker inom den utsatta tiden.

5. Att strykningen sker i samband med wudhu och inte i samband med ghusl.

6. Att strumporna eller det man stryker över är tillåtna. Det är med andra ord inte tillåtet att stryka över dem om de är olovligen förvärvade, eller av siden för män, eftersom det som är förbjudet inte kan ligga till grund för något som innebär en underlättning enligt islam.

Giltig tidsgräns för att stryka över strumporna:

För den bosatte är det en dag och en natt, och för den resande är det tre dagar och tre nätter.

Hur man stryker över strumporna:

Händerna blöts med vatten, varefter ovansidan av strumporna stryks en gång, från tårna till början av smalbenet.

Det som upphäver strykningens giltighet:

1. Att tiden för strykningen är över.

2. Att ta av ena eller båda strumporna.

3. Att man hamnar i ett tillstånd av större rituell orenlighet.

Bestämmelser för att stryka över strumporna:

Det är en underlättnad som islam kommit med, och att tillämpa den är bättre än att ta av sig strumporna och tvätta fötterna, eftersom man då utfört det Allah har underlättat för oss, följer profetens ﷺ exempel och motsätter sig de som hittar på religiösa innovationer.

3. Att stryka över gips, bandage och plåster:

Jabira är det som fästs över frakturer, såsom gips, träpinnar eller liknande.

Asa'ib är tygstycken och liknande som binds över ett sår, en krosskada eller en brännskada.

Lusuq är plåster, omslag eller förband som appliceras på sår eller bölder för behandling.

Bestämmelser för att stryka över dem:

Det är tillåtet när det finns behov av att de finns kvar, förutsatt att den inte överskrider det berörda området.

Det är inte tillåtet när behovet för det har upphört, eller om dess avlägsnande inte medför svårighet eller skada.

Hur man stryker över dessa saker:

Han tvättar det som är runtomkring dem och stryker över dem från alla sidor. Det är inte föreskrivet att stryka över det som inte är en del av området som tvättas vid wudhu.

Den åttonde delen: Bestämmelser för tayammum.

Tayammum är att man stryker över ansiktet och händerna med det som finns på jordytan, i avsikt att uppnå renhet, på ett föreskrivet sätt.

Bestämmelsen för att göra det:

Tayammum ska utföras istället för wudhu och ghusl när man inte har tillgång till vatten, eller när man inte kan bruka det.

Visdomen bakom dess föreskrift:

Tayammum är ett av särdragen för profeten Muhammeds ﷺ samfund. Detta var inte känt bland tidigare samfund, utan är en nåd och en välsignelse från Allah mot detta samfund.

Situationer då tayammum är föreskrivet:

1. Om det inte finns vatten, vare sig man är bofast eller på resa, och man har försökt att leta efter det utan att kunna hitta det.

2. Om han har vatten som han behöver för att dricka eller för matlagning, och om han skulle rena sig med det skulle det skada hans behov, så att han fruktar törst för sig själv, eller för en annan människa eller ett djur som är värt att skydda.

3. Om han vid bruk av vatten fruktar skada på sin kropp på grund av sjukdom eller försenat tillfrisknande.

4. Om han är oförmögen att bruka vatten på grund av en sjukdom som hindrar honom från att

röra sig, och inte har någon som kan hjälpa honom med tvagningen, och fruktar att missa bönetiden.

5. Om man fruktar kyla vid användning av vatten, och inte hittar något att värma det med, utför man tayammum och ber.

Beskrivning av tayammum:

Att slå på jorden med händerna med spridda fingrar, därefter stryka ansiktet med fingrarnas insida och sedan stryka handflatorna med varandra, så att hela ansiktet och handflatorna täcks av strykningen.

Det som upphäver tayammum:

1. Förekomsten av vatten, om tayammum utfördes på grund av dess avsaknad. Alternativt att man kan använda det, om tayammum gjordes på grund av att man inte kunde använda det.

2. Den upphävs av det som upphäver tvagningen, eller av det som nödvändiggör ghusl, som sexuellt umgänge eller utlösning, menstruation och blödning efter barnafödsel.

Bestämmelser för den som varken kan använda vatten eller göra tayammum:

Den som saknar vatten och jord, eller befinner sig i ett tillstånd där han inte kan vidröra huden med vatten eller jord, ska be i enlighet med sitt tillstånd, utan tvagning eller tayammum, eftersom Allah inte påbördar en själ över dess förmåga. Och även om han därefter fann vatten och jord, eller fick

förmågan att bruka dem, så behöver han inte upprepa den bön han bett; då han har gjort vad han beordrades med vid det tillfället. Allah säger:

{...فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ...}

"...Frukta därför Allah efter bästa förmåga..." (64:16). Profeten ﷺ har även sagt:

«إِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ».

"När jag befaller er något, ska ni utföra det efter måttet av er förmåga"¹.

Kuriosa: Om man har gjort tayammum på grund av större orenhet och sedan hittar vatten, så ska man utföra ghusl.

Den nionde delen: Bestämmelser för menstruation och avslag.

För det första: Menstruation:

Det är ett naturligt blod som kommer från livmoderns insida under specifika tider. I de flesta fall varar den i sex eller sju dagar varje månad, men kan dock ske längre eller kortare. En kvinnas månadsperiod kan antingen pågå längre eller kortare, i enlighet med hur Allah har skapat henne.

Bestämmelser för den menstruerande kvinnan:

1. Den menstruerande kvinnan ska varken be eller fasta när hon har mens, och det accepteras inte från henne.

¹ Sahih al-Bukhari, nummer (7288) och Sahih Muslim, nummer (6066).

2. Kvinnan ska ta igen fastan, men inte bönen när hon blir ren från sin menstruation.

3. Det är inte tillåtet för henne att göra tawaf runt Kaba, och inte läsa Koranen, eller sitta i moskén. 4. Det är förbjudet för hennes make att ha samlag med henne tills menstruationen upphör och hon utför ghusl.

Det är tillåtet för en menstruerande kvinnas make att vara intim med henne på andra sätt än genom samlag, såsom med kyssar, beröring och liknande.

6. Det är inte tillåtet för hennes make att skilja sig från henne under hennes menstruation.

Tuhr är upphörandet av blodflödet, och när blodet upphör har hon blivit ren och hennes menstruationsperiod är slut, varpå hon ska utföra ghusl. Därefter återupptar hon det som hon avhöll sig från på grund av menstruationen.

Om hon efter renheten ser det grumliga eller det gulaktiga, ska hon inte bry sig om det.

Det andra: Avslag.

Det är blod som utsöndras från livmodern under och efter förlossningen, och det är resten av blodet som hållits tillbaka under graviditeten.

Avslag har samma bestämmelser som menstruation när det kommer till vad som är tillåtet att göra i äktenskapet, såsom att njuta att makarna njuter av varandra utan att ha samlag.

Följande är förbjudet att göra då: Samlag, fasta, bön, skilsmässa, tawaf, att läsa Koranen och att vistas i moskén. Och hon måste utföra ghusl när hennes blödning upphör, likt den menstruerande kvinnan.

Hon måste ta igen fastan men inte bönen, precis som en menstruerande kvinna.

Och dess längsta period är fyrtio dagar. Om en kvinnas avslag upphör före fyrtio dagar har passerat, är hennes period med avslag över och hon ska utföra ghusl, be och återuppta det som var förbjudet för henne.

Det andra avsnittet: Bönen.

Den första delen: Bestämmelser om adhan och iqamah.

Adhan (bönekallet) instiftades under det första året efter Profeten ﷺ migrerade. Anledningen till att detta föreskrevs var att det blev svårt för dem att fastställa tiderna, varpå de rådfrågade varandra om att upprätta ett tecken för dessa. 'Abdullah bin Zayd (må Allah vara nöjd med honom) såg att adhan utfördes i en dröm, och uppenbarelsen bekräftade det.

Adhan är ett tillkännagivande för att tiden för bönen är inne. Iqamah är ett tillkännagivande för att bönen i sig ska börja.

För de obligatoriska bönerna är adhan och

iqamah en kollektiv plikt för män i församling, De är två av islams mest framträdande riter, och det är inte tillåtet att försumma dem.

Villkoren för adhan:

1. Att böneutroparen är en man.
2. Att böneutropet är i rätt ordning.
3. Att böneutropet sker utan avbrott.
4. Att böneutropet sker efter att bönetiden har börjat. Från detta undantas det första böneutropet inför gryningsbönen och fredagsbönen.

Böneutropets rekommenderade moment:

1. Att sätta fingrarna i öronen.
2. Att böneutropet sker i början av bönetiden.
3. Att vända huvudet åt höger och sedan åt vänster när man säger: "Hay'a 'ala as-Salah" och "Ha'ya 'ala al-Falah".
4. Att försköna sin röst.
5. Att framföra böneuppropets ord på ett lugnt sätt, utan att dra ut på dem eller förlänga dem överdrivet.
6. Att stanna upp vid varje mening.
7. Att vända sig mot böneriktningen under böneutropet.

Böneutropet består av femton fraser. Det var så Bilal, (må Allah vara nöjd med honom) ständigt utförde det i Allahs sändebuds ﷺ närvaro.

De fraser som sägs under böneutropet:

"Allahu akbar": 4 gånger.

"Ash-hadu an la ilaha illallah": två gånger.

"Ash'hadu anna Muhammadan rasulullah": två gånger.

"Hayya 'ala as-salah" (Kom till bönen): två gånger.

Hayya 'ala al-falah" (Kom till framgång): två gånger.

Sedan säger han: "Allahu akbar": två gånger.

Därefter avslutas med "La ilaha illallah": en gång.

Och i Fajr tillägger man efter "Hayya 'ala al-falah": (as-Salatu khayrun min an-nawm) två gånger. Det är nämöig tid då folk i allmänhet sover.

Iqamah består av elva fraser som reciteras i ett raskt tempo; detta eftersom den är till för att informera de närvarande, och det därmed inte finns någon anledning att recitera den långsamt.

Dess lydelse är följande:

"Allahu akbar": två gånger.

"Ashadu an La ilaha illa Allah": en gång.

"Ash'hadu anna Muhammadan rasulullah": en gång.

"Hayya 'ala as-salah": en gång.

"Hayya 'ala al-falah": en gång.

"Qad qamat al-salah": två gånger.

"Allahu akbar": två gånger.

"La ilaha illallah": en gång.

Det är rekommenderat för den som hör böneutropet att upprepa det böneutroparen säger,

förutom vid "Hayya 'ala as-salah" och "Hayya 'al al-falah", då säger man: "La hawla wa la quwwata illa billah" (Det finns ingen rörelse eller styrka utom från Allah). Därefter ber han för Profeten ﷺ. Efter det säger han:

«اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ النَّامَّةُ، وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ،
وَابْعَثْهُ مَقَامًا مُحَمَّدًا الَّذِي وَعَدْتَهُ، إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَادَ».

"Allahumma Rabba hadhihid-da'watit-tammah, was-salatil-qa'imah, ati Muhammadan al-wasilata wal-fadhilah, wab'ath-hu maqamam-mahmudanil-ladhi wa'adtah, innaka la tukhliful-mi'ad."

(Allah! Herre över denna fulländade kallelse och den bestående bönen, ge Muhammed den högsta graden i paradiset och den särskilda förtjänsten, och uppväck honom till den prisade ställningen du har lovat honom, förvisso bryter du inte löftet)¹.

Personen som hört Adhan säger efter det:

«رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ نَبِيًّا».

"Radhitu billahi Rabban, wa bil-Islami dinan, wa bi-Muhammadin ﷺ nabiyya."

(Jag är nöjd med Allah som min Herre, med islam som min religion och med Muhammed ﷺ som min

¹ Shaykh Abdul Aziz bin Baz (må Allah förbarma sig över honom) sa i sin samling av fatwor (29/141): "Al-Bayhaqi tillade med en god traderingskedja från Jabir, efter orden 'som du har lovat honom', följande: 'Du bryter sannerligen inte ditt löfte'.

profet)¹.

Det är förbjudet att gå ut från moskén efter böneutropet utan giltig ursäkt eller avsikt att återvända.

När man kombinerar två böner räcker det med en adhan och ett iqamah för varje bön.

Den andra delen: Bönens ställning och förträfflighet:

Bönen är den viktigaste av islams pelare efter trosbekännelsen, och den har en särskild ställning, då Allah påbjöd den för sitt sändebud ﷺ under al-Mi'raj-natten i himlen. Detta visar viktigt och obligatoriskt det är, samt dess ställning hos Allah.

Många hadither visar dess dygd och dess individuella plikt. Att bönen är obligatoriskt är något självklart i islam.

Det finns många bevis för att bönen är obligatorisk och viktig. Bland dessa är:

1. Allah säger:

﴿...إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾

"... bönen är sannerligen alla troendes plikt, knuten till bestämda tider." (4:103). Det vill säga att det är obligatoriskt inom de tider som Allahs sändebud ﷺ har klargjort.

2. Allah säger även:

¹ Återberättad av at-Tirmidhi, nummer (2635).

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ...﴾

"Och de befalldes endast att dyrka Allah med full uppriktighet, att ägna all dyrkan uteslutande åt honom som sanna monoteister, och att förrätta bönen..." (98:5).

3. Och Allah säger:

﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ...﴾

"Men om de sedan ångrar sig, förrättar bönen och betalar den förpliktigade allmosan så är de era bröder i tron..." (9:11).

Jabir (må Allah vara nöjd med honom) berättade att Allahs sändebud ﷺ sa:

«إِنَّ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشِّرْكِ وَالْكُفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ».

"Det som står mellan en person att hamna i avguderi och otro är att han lämnar bönen."¹

5. Buraydah (må Allah vara nöjd med honom) berättade att Allahs sändebud ﷺ sa:

«الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ، فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ».

"Pakten mellan oss och dem är bönen; den som lämnar den har följaktligen begått otro"².

De lärda har konsensus om att den som förnekar att den är obligatorisk är otrogen. Vad gäller den

¹ Återberättad av Muslim, nummer (82).

² Återberättad av al-Tirmidhi, nummer (265), som ansåg att den var godtagbar, autentisk och ovanlig, och al-Albani förklarade att den var autentisk i Sahih al-Targhib wa al-Tarhib.

som lämnar den av lättja och försumlighet, är den mest korrekta åsikten att han också är en otrogen, i enlighet med den tidigare nämnda autentiska hadithen och följeslagarnas konsensus i frågan.

För det tredje: Bönens villkor:

1. Att dess tid är inne.

Allah säger:

﴿...إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْفُوتًا﴾

"...bönen är sannerligen alla troendes plikt, knuten till bestämda tider." (4:103) Det vill säga, obligatorisk inom bestämda tider.

Tiderna för de obligatoriska bönerna är följande:

A. Tiden för Fajr-bönen är från den astronomiska gryningen till soluppgången.

B. Tiden för Dhuhr-bönen börjar från tiden när solen börjar sjunka från sitt zenit, mitt på himlen, och rör sig mot väst, fram till att varje tings skugga blir lika lång som tinget självt.

C. Tiden för 'Asr-bönen börjar när Dhuhr-tiden har passerat och fortsätter tills solen blir gul. I nödsituationer kan den förlängas till solnedgången.

D. Tiden för Maghrib-bönen börjar vid solnedgången och fortsätter tills den röda skymningen försvinner.

E. Tiden för 'Isha'-bönen börjar när tiden för Maghrib-bönen har löpt ut och fortsätter till midnatt.

2. Att täcka 'awrah:

Det är de delar av kroppen som måste täckas och det som är skamfullt att visa. Mannens privata delar är mellan navel och knä. Hela kvinnan räknas som en 'awrah under bönen, utom ansiktet. Hon täcker sitt ansikte när hon befinner sig i sällskapet av främmande män, d.v.s. de som inte är hennes närbesläktade män.

3. Att undvika fysiska orenheter.

Najasah är en specifik typ av orenlighet som förhindrar bönen, såsom urin, avföring, blod och annat. Den kan finnas på kroppen, kläderna och böneplatsen.

4. Att vända sig mot qiblah.

Qiblah är Kaba, och den kallas så eftersom människor vänder sig mot den.

Bönen är inte giltig utan att vara riktad mot qiblah. Allah säger:

(...وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ...)

"...var ni än befinner er ska ni vända era ansikten mot den..." (2:144).

5. Att man har niyyah i bönen:

Språkligt betyder niyyah avsikt, och i islamisk terminologi är det beslutet att utföra en dyrkan för att komma Allah närmare. Dess plats är i hjärtat och behöver inte yttras. Att yttra sin avsikt är snarare en religiös innovation.

Fjärde: Bönens pelare:

Bönen har 14 pelare.

Den första pelaren: Att stå upp, för den som är kapabel.

Allah säger:

﴿...وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾

"...och res er med lydnad och sinnesro inför Allah." (2:238). 'Imran (må Allah vara nöjd med honom) berättade att Profeten ﷺ sa:

«صَلِّ قَائِمًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَعَلَى جَنْبٍ».

"Be stående. Om du inte kan det, ber du sittande. Om du inte kan det, så be liggande på sidan."¹

Om han inte kan stå på grund av sjukdom, ber han efter sin förmåga, sittande eller liggande på sidan. I samma kategori som den sjuke ingår även den rädda, den nakna, och den som behöver sitta eller lägga sig ner för en behandling som kräver att man inte står upp. Likaså är den som ber bakom en ordinarie imam som är oförmögen att stå ursäktad från att stå upp, och om denne ber sittandes ska de som ber bakom honom också be sittandes för att följa honom. Det är tillåtet att utföra rekommenderade handlingar sittandes, även för den som kan stå, men belöningen är inte lika stor som för den som står.

¹ Återberättad av al-Bukhari, nummer (1117).

Den andra pelaren: Att säga "Allahu akbar" när bönen påbörjas.

Beviset för det är Profetens ﷺ ord:

«ثُمَّ اسْتَقْبِلِ الْقِبْلَةَ، وَكَبِّرْ».

"Vänd dig därefter mot qiblah, och säg 'Allahu akbar'"¹.

Formuleringen av takbir är att man säger: "Allahu akbar" (Allah är större), och man kan inte uttala det på något annat sätt.

Den tredje pelaren: Att läsa kapitlet al-Fatihah.

Beviset för det är Profetens ﷺ ord:

«لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ».

"Den som inte läser skriftens inledning har inte bett."².

Den fjärde pelaren: Att utföra ruku' i varje rak'ah:

Beviset för det är att Allah säger:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا...﴾

"Troende! Buga er och fall ned på ansiktet [i bön]..." (22:77).

Den femte och sjätte pelaren:

Att resa sig från ruku' och stå upprätt som man stod innan, eftersom Profeten ﷺ ständigt gjorde detta.

Profeten ﷺ sade även till den som förrättade sin

¹ Återberättad av al-Bukhari, nummer (6251), och Muslim, nummer (884).

² Återberättad av al-Bukhari, nummer (756) och Muslim, nummer (872).

bön felaktigt:

«ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَعْتَدِلَ قَائِمًا».

"Sedan ska du resa dig tills du står helt rakt"¹.

Den sjunde pelaren: Sujud på de sju kroppsdelarna:

Pannan och näsan, båda handflatorna, båda knäna och tårna. Beviset för det är Profetens ﷺ ord:

«أَمَرْنَا أَنْ نَسْجُدَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْظُمٍ: الْجَبْهَةِ، وَأَشَارَ بِيَدِهِ عَلَى أَنْفِهِ، وَالْكَفَيْنِ، وَالرُّكْبَتَيْنِ، وَأَطْرَافِ الْقَدَمَيْنِ».

"Vi har blivit beordrade att göra sujud på sju kroppsdelar: pannan – och han pekade på näsan, handflatorna, knäna och tårna"².

Den åttonde pelaren: Att resa sig från sujud och sitta mellan de två sujud:

'A'ishah (må Allah vara nöjd med henne) sa:

«كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ السَّجْدَةِ، لَمْ يَسْجُدْ حَتَّى يَسْتَوِيَ جَالِسًا».

"När Profeten ﷺ reste sig från sujud, gick han inte ner i Sujud förrän han satt helt upprätt."³

Den nionde pelaren: Att utföra alla pelare i lugn och ro.

Detta är stillhet, om än kortvarig, eftersom Profeten ﷺ sa till den som förrättade sin bön felaktigt:

¹ Återberättad av al-Bukhari, nummer (793), och Muslim, nummer (398).

² Återberättad av al-Bukhari, nummer (812), och Muslim, nummer (490).

³ Återberättad av Muslim, nummer (498).

«حَتَّى تَظْمَأَنَّ».

"Tills du är helt stilla"¹.

De tionde och elfte pelarna:

Den sista Tashahhud och dess sittning: Ibn Masoud (må Allah vara nöjd med honom) berättade att Profeten ﷺ sa:

«إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».

"När någon av er ber, ska han säga: 'At-tahiyyatu lillahi was-salawatu wat-tayyibatu, as-salamu 'alayka ayyuhan-Nabiyyu wa rahmatullahi wa barakatuhu, as-salamu 'alayna wa 'ala 'ibadillahis-salihin. Ash-hadu an la ilaha illallahu wa ash-hadu anna Muhammadan 'abduhu wa rasuluh' (Alla vörnadshälsningar, samtliga böner, alla goda ord och handlingar hör till Allah. Må fred vara över dig, Profeten, och Allahs barmhärtighet och välsignelser. Må fred vara över oss och Allahs rättfärdiga tjänare. Jag vittnar om att det inte finns någon gud [värd dyrkan] utom Allah, och jag vittnar om att Muhammed är hans tjänare och sändebud)"².

Den tolfte pelaren: Att hylla Profeten ﷺ i den sista tashahhud.

¹ Återberättad av al-Bukhari, nummer (724), och Muslim, nummer (398).

² Återberättad av al-Bukhari, nummer (797), och Muslim, nummer (402).

Det görs genom att säga:

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ».

"Allahumma salli 'ala Muhammad" (Allah! Upphöj och hylla Muhammed)¹. Och allt utöver det är sunnah.

Den trettonde pelaren: Ordningsföljden mellan pelarna.

Profeten ﷺ brukade nämligen utföra dem i ordningsföljd. Han har även sagt:

«صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي».

"Be så som ni har sett mig be."² Även den personen som bad felaktigt lärdes att utföra dem i ordningsföljd genom att det sades till honom: "Därefter ska du..."

Den fjortonde pelaren: Taslim (att säga "as-Salamu 'alaykum wa rahmatullah"):

Beviset för det är Profetens ﷺ ord:

«وَحَتَامُهَا التَّسْلِيمُ».

"...och den avslutas med Taslim (fredshälsningen)." Och han ﷺ sa även:

«وَتَحْلِيلُهَا التَّسْلِيمُ».

"Och dess avslutning är taslim"³.

¹ Återberättad av al-Tirmidhi, nummer (839).

² Återberättad al-Bukhari, nummer (6008).

³ Återberättad av al-Bukhari, nummer (1110).

Den femte delen: Bönens obligatoriska delar.

De är åtta i antal:

1. Att säga takbir (Allahu akbar) alla gånger, förutom den som inleder bönen (eftersom den är en pelare).

2. Att säga "Subhana Rabbiy al-'Adhim" (Glorifierad är min Herre, den Väldige) en gång i ruku'. Och det är rekommenderat att öka till tre, vilket är den lägsta graden av fullkomlighet. Det kan sägas upp till tio gånger, vilket är det högsta antalet.

3. Att säga "Sami' Allahu liman hamidah" (Allah besvarar den som prisar honom), när man reser sig från ruku'; för den som leder bönen eller ber ensam.

4. Att säga "Rabbana wa lakal hamd" (Herre! Dig tillkommer all lovprisning) efter ruku'.

5. Att säga "Subhana Rabbiy al-A'la" (Glorifierad är min Herre, den Högste) en gång i sujud. Det är sunnah att säga det tre gånger.

6. Att säga "Rabbi-ghfir li" (Herre! Förlåt mig) en gång mellan de två sujud. Att säga det tre gånger är sunnah.

7. Den första tashahhud; där man säger:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَالصَّلَاةُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».

"At-tahiyyatu lillahi, was-salawatu wat-

tayyibatu, as-salamu 'alayka ayyuhan-nabiyyu wa rahmatullahi wa barakatuhu, as-salamu 'alayna wa 'ala 'ibadillahis-salihin. Ash'hadu an la ilaha illallah, wa ash'hadu anna Muhammadan 'abduhu wa rasuluh"

(Alla vördnadshälsningar, samtliga böner, alla goda ord och handlingar hör till Allah. Profeten! Må Allah bevara dig, och sända sin barmhärtighet och välsignelser till dig. Må Allah bevara oss och Allahs rättfärdiga tjänare. Jag vittnar om att ingen dyrkas i sanning utom Allah och att Muhammed är Hans tjänare och sändebud)¹.

8. Att sitta under den första tashahhud.

Den sjätte delen: Bönens rekommenderade moment.

Bönens rekommenderade moment ogiltigförklarar inte bönen vid deras utelämnande. Dessa är av två typer: Rekommenderade uttalanden och rekommenderade handlingar.

Första: Rekommenderade uttalanden:

1. Inledningsåskallan, vilken har olika versioner, bland dem:

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ».

Subhanak-Allahumma wa bihamdik, wa tabarakasmuk, wa ta'ala jadduk, wa la ilaha ghayruk" (Allah! Fri är du från brister, och

¹ Återberättad av al-Bukhari, nummer (835).

lovprisad är du! Välsignat vare ditt namn och upphöjt vare ditt majestät. Ingen gud [är värd] dyrkan förutom du).¹

2. Att söka skydd hos Allah från satan innan al-Fatihah. Det görs genom att säga: "A'udhu billahi min ash-shaytanir-rajim" (Jag söker skydd hos Allah från satan, den utstötte).

3. Att säga basmalah, innan man börjar recitera. Det betyder att man säger: "Bismillahir-Rahmanir-Rahim" (I Allahs namn, den Nåderike, den Barmhärtige).

4. Att säga tasbih (Glorifierad är du Allah) mer än en gång i ruku' och sujud.

5. Att säga mer än en gång:

«رَبِّ اغْفِرْ لِي».

"Rabbigh-fir li" (Herre! Förlåt mig) mellan de två sujud.

6. Att säga:

«مِلْءَ السَّمَاوَاتِ، وَمِلْءَ الْأَرْضِ، وَمِلْءَ مَا بَيْنَهُمَا، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ».

"Mil' as-samawat wa mil' al-ard, wa mil' ma baynahuma, wa mil' ma shi'ta min shayin ba'd."

[[Lovprisningar] som fyller himlarna och jorden och allt däremellan, samt fyller allt som du vill utöver det). Efter att ha sagt:

¹ Återberättad av al-Bukhari, nummer (743) och Muslim, nummer (399).

«رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ».

"Rabbana lakal hamd" (Herre! Dig tillkommer all lovprisning)¹.

7. Att läsa en annan sura efter Surat al-Fatihah.

8. Att säga:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ».

Allahumma inni a'udhu bika min 'adhabi jahannam, wa min 'adhabil-qabr, wa min fitnat al-mahya wa al-mamat, wa min fitnat al-masih ad-dajjal."

(Allah! Jag söker skydd hos dig från helvetets straff, och från gravens straff, och från livets och dödens prövning, och från den falske Messias prövning)². Och de ytterligare åkallelserna i den sista tashahhud.

Det andra: De rekommenderade handlingarna:

1. Att lyfta händerna i höjd med axlarna eller öronen vid fyra tillfällen:

A. När den inledande takbir sägs.

B. Innan ruku'.

C. När man rest sig från ruku'.

D. När man ställer sig upp för en tredje rak'ah.

2. Att placera den högra handen över den

¹ Återberättad av al-Tirmidhi, nummer (266).

² Återberättad av Muslim, nummer (588).

vänstra på bröstkorgen under den stående positionen, innan ruku' och efter den.

3. Att fästa blicken vid platsen för sujud.

4. Att hålla överarmarna borta från sidorna under sujud.

5. Att hålla isär magen och låren under de två sujud.

6. Att sitta på vänster ben med högra foten upprätt i alla bönens sittningar, förutom i den sista tashahhud i den bönen som består av tre eller fyra rak'ah.

7. Att sitta på vänster höft och bakdel med högra foten upprätt i den sista tashahhud i en bön som består av tre eller fyra rak'ah.

Den sjunde delen: Bönens beskrivning:

1. När Allahs sändebud ﷺ inledde bönen, brukade han vända sig mot qiblah, lyfta sina händer, rikta handflatorna mot qiblah och säga:

«اللَّهُ أَكْبَرُ».

"Allahu akbar" (Allah är större).

2. Sedan håller han sin vänstra hand med den högra, och placerar dem på bröstkorgen.

3. Därefter reciterade han en öppningsbön. Han höll sig dock inte ständigt till en och samma. Alla de öppningsåkallelser som är autentiskt rapporterade från Profeten ﷺ är tillåtna, bland annat:

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا غَيْرُكَ».

"Subhak-Allahumma wa bihamdik, wa tabarakasmuk, wa ta'ala jadduk, wa la ilaha ghayruk."

(Allah! Fri är du från brister, och lovprisad! Välsignat vare ditt Namn och upphöjt vare ditt majestät. Ingen gud [är värd] dyrkan utom du).

4. Därefter säger han:

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ».

"A'udhu billahi minash-shaytanir-rajim, Bismillahir-rahmanir-rahim."

(Jag söker skydd hos Allah från satan, den utstötte. I Allahs namn, den Nåderike, den Barmhärtige).

5. Sedan läser han al-Fatihah, varpå han säger: "Amin".

6. Han kan därefter läsa det han vill från Koranen. Han läser högt i Fajr-bönen, och i de två första Rak'ah Maghrib-bönen och 'Isha'-bönen. Recitationen ska vara tyst i övriga fall. Han förlänger den första rak'ah i varje bön längre än den andra.

7. Därefter lyfter han händerna på samma sätt som vid inledningen. Sedan säger han takbir, och går ned i ruku'. Han placerar händerna stadigt på knäskålarna med fingrarna separerade, håller ryggen rak och bakhuvudet i samma nivå, varken höjt eller sänkt. Han säger även:

«سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ» مرةً.

"Subhana Rabbiyal-'Adhim" (Glorifierad är min Herre, den Väldige) en gång. Det minsta graden av fulländning är att han säger det tre gånger, som tidigare nämnts.

8. Sedan lyfter han huvudet och säger:

«سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ».

"Sami'allahu liman hamidah" (Allah besvarar den som prisar honom). Han lyfter därefter sina händer på samma sätt som när han går ner i ruku'.

9. När han åter står rakt, säger han:

«اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، مِلءَ السَّمَاءِ، وَمِلءَ الْأَرْضِ، وَمِلءَ مَا بَيْنَهُمَا، وَمِلءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُنَّا لَكَ عَبْدٌ، لَا مَانِعَ لِمَا أُعْطِيتَ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ».

"Allahumma Rabbana wa lakal-hamd, hamdan kathiran tayyiban mubarakan fih, mil'as-sama'i, wa mil'al-ard, wa mil'a ma baynahuma, wa mil'a ma shi'ta min shay'in ba'd. Ahlath-thana'i wal-majd, ahaqu ma qalal-'abd, wa kulluna laka 'abd. La mani'a lima a'tayt, wa la mu'tiya lima mana't, wa la yanfa'u dhal-jaddi minkal-jadd"

(Herre, dig tillkommer alla lovprisningar! Många, uppriktiga och välsignade lovprisningar. [En lovprisning som] fyller himlarna och jorden och

allt däremellan, samt fyller allt som du vill efter det. Du som är värdig all pris och ära. Detta är det mest sanningsenliga en tjänare kan säga, och vi är alla dina tjänare. Ingen kan förhindra det du ger, och ingen kan ge det du undanhåller, och den mäktiges makt är till ingen nytta inför dig¹. Profeten ﷺ brukade stå länge i denna position.

10. Därefter säger han takbir och går ned i sujud. Han ska dock inte lyfta sina händer. Han gör sujud på panna och näsa, handflator, knän och tåspetsar. Fingrarna och tårna ska vara riktade mot qiblah. Han ska korrigera sin position i sujud, genom att placera panna och näsa på marken, och stödja sig på handflatorna och lyfta armbågarna, och sära på överarmarna från sidorna. Han ska även lyfta buken från låren, och låren från underbenen. I sujud ska han säga:

«سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى».

"Subhana Rabbi al-A'la" (Glorifierad är min Herre, den Högste), en gång. Och det minsta graden av fulländning är att säga det tre gånger, som tidigare nämnts. Och han säger i sin bön det som har återberättats i sunnan.

11. Sedan lyfter han huvudet och säger takbir. Sedan sätter han sig på den vänstra foten, och har den högra foten upprätt, och placerar händerna på

¹ Återberättad av Abu Dawud, nummer (5168).

låren sägandes:

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاجْبُرْنِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي».

"Allahummagh-fir li, warhamni, wajburni, wahdini, warzuqni" (Allah! Förlåt mig, ha barmhärtighet över mig, stärk mig, vägled mig och försörj mig)¹.

12. Därefter säger han takbir och går ned i sujud, och gör den andra rak'ah på samma sätt som han gjorde den första.

13. Sedan lyfter han huvudet, säger takbir och ställer sig upp på fötterna med stöd av sina knän och lår.

14. När han har rätat upp sig helt, påbörjar han recitationen av Koranen. Han ber den andra rak'an på samma sätt som han bad den första.

15. Därefter sätter han sig för den första tashahhud på vänster ben med högra foten upprätt, på samma sätt som han sitter mellan de två sujud. Han placerar sin högra hand på sitt högra lår, och sin vänstra hand på sitt vänstra lår. Han placerar sin högra tumme på sitt långfinger så att de bildar en ring. Och han pekar med sitt pekfinger och fäster blicken vid det. Han säger även:

«الْحَيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا

¹ Återberättad av al-Tirmidhi, nummer (284).

شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

"At-tahiyyatu lillahi was-salawatu wat-tayyibatu, as-salamu 'alayka ayyuhan-nabiyyu wa rahmatullahi wa barakatuhu, as-salamu 'alayna wa 'ala 'ibadillahis-salihin. Ash-hadu an la ilaha illallahu wahdahu la sharika lah, wa ash-hadu anna Muhammadan 'abduhu wa rasuluh"

(Alla vördnadshälsningar, samtliga böner, alla goda ord och handlingar hör till Allah. Må Allah sända frid över dig, profeten, och sin barmhärtighet och välsignelser. Må Allah sända frid över oss och över Allahs rättfärdiga tjänare. Jag bär vittne att det inte finns någon gud [värd dyrkan] utom Allah, ensam utan medhjälpare, och jag bär vittne att Muhammed är Hans tjänare och sändebud). Han brukade förkorta denna sittning.

16. Därefter ställer han sig upp medan han säger takbir, och ber den tredje och fjärde böneenheten, och gör dem kortare än de två första. I dem båda läser han Surat al-Fatihah.

17. Därefter ska han sitta i den sista tashahhud med höger fot upprätt och den vänstra foten under den högra vaden. Det innebär att man för ut den vänstra foten på den högra sidan och har den högra foten upprätt medan sätter sig på marken.

18. Efter det läser han den sista tashahhud, som är lik den första. Han säger utöver det:

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ
مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

"Allahumma salli 'ala Muhammadin wa 'ala ali Muhammad, kama sallayta 'ala ali Ibrahim, innaka Hamidun-Majid, wa barik 'ala Muhammadin wa 'ala ali Muhammad, kama barakta 'ala ali Ibrahim, innaka Hamidum-Majid"

(Allah! Upphöj och ära Muhammed och Muhammeds familj, så som du upphöjde och ärade Abrahams familj, sannerligen är du Lovprisad, Glorifierad, och välsigna Muhammed och Muhammeds familj, så som du välsignade Abrahams familj, sannerligen är du Lovprisad, Glorifierad).

19. Han söker skydd hos Allah från helvetets straff, från gravens straff, från livets och dödens prövning, och från den falske Messias prövning. Och han ber med de åkallelser som återges i Koranen och Sunnan.

20. Slutligen gör han taslim åt höger sägande:

«السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ».

"As-salamu 'alaykum wa rahmatullah" (Frid vare med er och Allahs nåd), Och vid hans vänstra sida likaså. Fredshälsningen inleds vänd mot qiblah och avslutas när vridningen av huvudet är fullbordad.

Den åttonde delen: Ogillade handlingar relaterade till bönen:

1. Att vända sig bort utan behov.
2. Att lyfta blicken mot himlen.
3. Att blunda utan behov.
4. Att placera underarmarna på marken under sujud.
5. Att täcka munnen och näsan utan behov.
6. Att be medan man håller tillbaka sina behov, eller när mat man har begär till står serverad.
7. Att torka av sin panna och näsa från spår efter Sujud; detta kan dock göras efter bönen slut.
8. Att utan behov luta sig mot en vägg eller liknande när man står.

Den nionde delen: Det som gör bönen ogiltig:

1. Att äta och dricka.
2. Att säga något som inte har med bönen att göra.
3. Att brista ut i skratt eller garv.
4. Att lämna en av dess pelare eller obligatoriska delar avsiktligt.
5. Att avsiktligt lägga till en pelare eller Rak'ah.
6. Att avsiktligt säga "as-Salam 'alaykum" före imamen som leder bönen.
7. Att röra sig mycket och oavbrutet med rörelser som är främmande för bönen, utan behov.
8. Att bryta mot ett av bönen villkor; såsom att

hamna i ett tillstånd av rituell orenhet, att avsiktligt blotta de privata delarna, att vända kroppen avsevärt bort från qiblah utan nödvändighet, och att avbryta avsikten.

Den tionde delen: Att göra sujud al-sahw.

Al-sahw är glömska, och Profeten ﷺ glömde under bönen, eftersom glömska är en del av den mänskliga naturen. Profetens ﷺ glömska var en del av Allahs fullkomliga välsignelse över hans folk och fullbordandet av deras religion, så att de kunde följa hans exempel i det han föreskrev för dem vid glömska.

Orsakerna till att sujud vid glömska föreskrivs:

1. Den första situationen:

Tillägg i bönen, vilket antingen är tillagda handlingar eller tillagda yttranden:

A. Att lägga till handlingar: Om man omedvetet lägger till en handling av samma slag som bönens – som att stå där man ska sitta, sitta där man ska stå, eller lägger till en extra ruku' eller sujud – ska man utföra sujud för glömska.

B. Att lägga till uttalanden, såsom recitation under ruku' och sujud.

Om han gör detta rekommenderas det att han gör sujud vid glömska.

2. Det andra fallet:

Brister i bönen som sker oavsiktligt kan vara av två slag:

A. Att lämna en pelare: Om denna pelare är takbirat al-ihram är bönen ogiltig, och sujud al-sahw kan inte kompensera för det. Om det rör sig om en pelare annan än takbirat al-Ihram, såsom ruku' eller sujud, och han kommer ihåg detta innan han påbörjar läsningen av en annan rak'ah, är det obligatoriskt för honom att återvända för att utföra den och det som kommer efter den.

Om han kommer ihåg det efter att ha påbörjat läsningen i en annan rak'ah, nollställs den rak'an i vilken utelämnandet skedde, och den efterföljande rak'an tar dess plats.

B. Att lämna en obligatorisk del: exempelvis att glömma den första Tashahhud, eller att säga: "Subhanallah" i ruku'. I detta fall gör han sujud al-sahw.

3. Den tredje situationen: Att tvivla.

Exempel: Om någon tvivlar på om han har bätt tre eller fyra rak'ah i Dhuh-rbönen, då ska han göra följande:

A. Agera utifrån det som verkar vara mest troligt och därefter utföra sujud al-sahw.

B. Om han inte vet vad som verkar mest troligt, ska han bygga på det han är övertygad om, vilket är det mindre antalet, och utföra sujud al-sahw.

Om tvivlet uppstår efter bönen, eller om man ofta tvivlar, ska man bortse från detta tvivel.

Anmärkning: Sujud al-sahw utförs före taslim

om det är på grund av en brist, eller på grund av tvivel och inget alternativ väger tyngre. Den utförs efter taslim om det är på grund av ett tillägg, eller ett tvivel där man handlat utifrån vad som är mest sannolikt, Det är dock okej att göra sujud före eller efter taslim hur som.

Den elfte delen: Tider då det är förbjudet att be.

Den grundläggande principen är att det är tillåtet att be när som helst. Dock har den islamiska lagen fastställt tider då det är förbjudet att be. Dessa tider är:

1. Från efter Fajr-bönen fram till dess att solen har gått upp och stigit upp på himlen, vilket är cirka 10-15 minuter efter soluppgång.

2. När solen står i zenit mitt på himlen fram till dess att den börjar sjunka, och detta är den kortaste av de tider då det är förbjudet att be.

3. Från 'Asr-bönen till solen gått ned, vilket är den längsta av tiderna då det är förbjudet att be.

Böner som får utföras under tider då det är förbjudet att be:

1. Att ta igen en missad obligatorisk bön.

2. Böner som förrättas av specifika anledningar, så som: moskéns hälsningsbön, de två rak'ah som bes efter tawaf, förmörkelsebönen och begravningsbönen.

3. Att ta igen Fajrs sunnah-bön efter Fajr-bönen.

Den tolfte delen: Salat al-jama'ah (Församlingsbönen).

En av islams storslagna riter är att förrätta församlingsbönerna i moskéerna. Muslimerna är eniga om att förrättandet av de fem bönerna i moskéerna är en av de viktigaste dyrkanshandlingarna och de främsta formerna av lydnad. Ja, den är faktiskt den främsta av islams riter.

1. Bestämmelsen för församlingsbönen:

Församlingsbönen för de fem bönerna är obligatorisk i moskén för män som har förmåga, oavsett om det är under resa eller inte. De ska be den där oavsett om det är tryggt eller att de känner rädsla, och det är obligatoriskt för var och en av dem.

Det finns bevis för att församlingsbönen är obligatorisk i Koranen och Sunnah, samt i muslimernas praxis, generation efter generation, från föregångare till efterträdare.

Beviset från Koranen är:

﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ...﴾

"När du, [Muhammed], befinner dig bland [den troende armén] och leder dem i bön ska en grupp ställa sig [för att be] tillsammans med dig..." (4:102). Versen tyder på att församlingsbönen är obligatorisk, eftersom muslimer inte har tillåtits att

lämna den, även när de är rädda. Om den inte vore obligatorisk, hade den främsta ursäkten för dess bortfall varit rädsla. Att lämna församlingsbönen och att vara försumlig med den är från de skenbart troendes mest välkända egenskaper.

I sunnan finns det många hadither som tyder på detta. Bland dem är:

Hadithen i Sahih Muslim som nämner

أَنَّ رَجُلًا أَعْمَى قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَيْسَ لِي فَائِدٌ يَقُودُنِي إِلَى الْمَسْجِدِ، فَسَأَلَهُ أَنْ يُرَخِّصَ لَهُ أَنْ يُصَلِّيَ فِي بَيْتِهِ، فَرَخَّصَ لَهُ، فَلَمَّا وَلَّى دَعَاهُ فَقَالَ: «هَلْ تَسْمَعُ النَّدَاءَ؟» قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَأَجِبْ».

att en blind man sa: "Allahs sändebud! Jag har inte någon som kan ledsaga mig till moskén." Han bad honom om tillåtelse att be hemma, så han tillät honom. När mannen gick därifrån, kallade han på honom och sa: "Hör du böneropet?" Varpå mannen svarade jakande. Då sa Profeten ﷺ: "Besvara det då."¹

Profeten ﷺ befallde honom därför att närvara i moskén för församlingsbönen och besvara böneropet, trots att han var blind och de svårigheter han mötte. Detta visar att församlingsbönen är obligatorisk.

2. Vad som krävs för att hinna med församlingsbönen:

¹ Återberättad av Muslim, nummer (1484).

Man hinner med församlingsbönen genom att be en rak'ah av bönen med imamen. Beviset för det är Profetens ﷺ ord:

«مَنْ أَذْرَكَ رُكْعَةً مِنَ الصَّلَاةِ فَقَدْ أَذْرَكَ الصَّلَاةَ».

"Den som hinner be en rak'ah av bönen har hunnit be den [i dess tid]"¹.

3. Vad som krävs för att hinna med en rak'ah.

Man hinner med en rak'ah om man hinner med en

ruku'. Om den som ansluter sent hinner ifatt imamen i ruku', måste han säga "Allahu Akbar" medan han står, och sedan säga "Allahu Akbar" en gång till för att gå ner i ruku'. Och om han nöjer sig med den takbirat al-ihram medan han står, kompenserar den för den takbir som sägs innan ruku'.

4. De ursäkter som gör det tillåtet att lämna bönen i samling:

A. Sjukdom, om den gör det svårt att närvara vid fredagsbönen och den gemensamma bönen.

B. Att hålla tillbaka urin eller avföring; eftersom det leder till förlorad koncentration i bönen och skadar kroppen.

C. När maten är serverad och man är hungrig eller har ett starkt begär efter den, såvida det inte tas som en vana eller en förevändning för att utebli

¹ Återberättad av al-Bukhari, nummer (609), och Muslim, nummer (602).

från församlingsbönen.

D. Verklig fruktan för ens liv, egendom eller annat.

Den trettonde delen: Salat al-khawf (Bön vid fruktan).

Bön vid fruktan är föreskriven vid varje tillåten strid, såsom strid mot de otrogna, de som begår överträdelser och kriminella. Beviset för det är att Allah har sagt:

﴿...إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا...﴾

"...om ni fruktar att de otrogna skall utsätta er för provningar [genom ett angrepp]..." (4:101). Och samma regel gäller för de andra som det är tillåtet att kämpa mot.

Bön vid fruktan är föreskriven under två villkor:

1. Att fienden får bekämpas.
2. Att frukta en attack mot muslimerna under bönen.

Beskrivning av bönen vid fruktan:

Den har flera egenskaper, och den mest kända av dessa är som det återges i hadithen från Sahl (må Allah vara nöjd med honom):

أَنَّ طَائِفَةً صَفَّتْ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ، وَطَائِفَةٌ وَجَّاهُ الْعَدُوَّ، فَصَلَّى بِالنَّبِيِّ مَعَهُ رُكْعَةً، ثُمَّ ثَبَتَ قَائِمًا، وَأَتَمُّوا لِأَنْفُسِهِمْ، ثُمَّ انْصَرَفُوا، وَصَفُّوا وَجَّاهُ الْعَدُوَّ، وَجَاءَتِ الطَّائِفَةُ الْآخَرَى، فَصَلَّى بِهِمُ الرُّكْعَةَ الَّتِي بَقِيَتْ مِنْ صَلَاتِهِ، ثُمَّ ثَبَتَ جَالِسًا، وَأَتَمُّوا لِأَنْفُسِهِمْ، ثُمَّ سَلَّمَ بِهِمْ.

"En grupp ställde upp sig med Profeten ﷺ, och en annan grupp stod vänd mot fienden. Han förrättade en Rak'ah med den grupp som var med honom, förblev sedan stående medan de fullbordade bönen på egen hand. Därefter drog de sig tillbaka, ställde upp sig vända mot fienden, och den andra gruppen kom fram. Han förrättade då med dem den rak'ah som återstod av hans bön, förblev sedan sittande medan de fullbordade bönen på egen hand, och avslutade därefter bönen tillsammans med dem."¹

Vad vi lär oss från bön vid fruktan:

1. Vikten av bönen i islam, och vikten av församlingsbönen, för den upphävs inte i dessa kritiska förhållanden.

2. Att obefogad svårighet tas bort från detta samfund, samt religionens mildhet och dess giltighet för alla tider och platser.

3. De islamiska föreskrifterna är perfekta, då de har föreskrivit det som är lämpligt för varje situation.

Den fjortonde delen: Salat al-jumu'ah (Fredagsbönen):

Det första: Dess bestämmelse.

Fredagsbönen är en individuell plikt för varje muslim som är man, köns mogen, vid sina sinnens

¹ Återberättad av al-Bukhari, nummer (4130), och Muslim, nummer (842).

fulla bruk, bofast och som inte har en giltig orsak.

Beviset för det är att Allah säger:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾﴾

"Troende! När ni hör kallelsen till bön på fredagen, skynda då till Allahs åminnelse och lägg handeln åt sidan – detta är bättre för er, om ni bara visste." (62:9).

Profeten ﷺ sa även:

«لَيَنْتَهِيَنَّ أَقْوَامٌ عَنْ وَدْعِهِمُ الْجُمُعَاتِ، أَوْ لَيَخْتِمَنَّ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ، ثُمَّ لَيَكُونَنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ».

"Människor måste upphöra med att lämna fredagsbönerna, annars kommer Allah att försegla deras hjärtan, och då blir de bland de fullständigt likgiltiga"¹.

Den andra: Villkor för att fredagsbönen ska vara giltig.

1. Tiden: Den ska bes samtidigt som man annars ber Dhuhr-bönen. Därmed är den inte giltigt att be före dess tid, och inte heller efter att dess tid har löpt ut.

2. Att den genomförs av en grupp på minst tre personer, enligt den korrekta åsikten. Bönen accepteras inte från en enskild person, och inte

¹ Återberättad av Muslim, nummer (865).

heller från två.

3. Att de som ber är bofasta i sedvanligt byggda bostäder. Oavsett om husen är byggda av armerad betong, stenar, lera eller annat, Följaktligen är den inte giltig från dem som bor i öknen och lever i tält, vilka inte har en fast boplatz utan flyttar från plats till plats för att finna bete åt sin boskap.

4. Att bönen föregås av två predikningar, i enlighet med Profetens ﷺ praxis.

Den tredje: Pelarna för de två fredagspredikningarna:

1. Att predikanten lovprisar Allah och uttalar de två trosbekännelserna.

2. Att han ber för Profeten ﷺ.

3. Att han uppmanar till att frukta Allah.

4. Att han läser verser från Koranen.

5. Att förmana åhörarna.

Fjärde: Rekommendationer för fredagens två predikningar:

1. Att predikan hålls från en predikstol.

2. Att separera mellan de två predikningarna med en kort sittning. 3. Att be för muslimerna och för deras ledare.

4. Att förkorta dem.

5. Att predikanten säger "as-Salamu 'alaykum" till folket i samband med att han stiger upp på predikstolen.

Femte: Rekommenderade handlingar på fredagen:

1. Att använda siwak (eller annan rengöring av tänderna).

2. Att parfymera sig, om man har parfym.

3. Att gå ut tidigt till fredagsbönen.

4. Att gå till moskén och inte åka.

5. Att försöka sitta nära imamen som predikar.

6. Att åkalla Allah.

7. Att läsa Surat al-Kahf.

8. Att be för Profeten ﷺ

Sjätte: Vad som är förbjudet för den som närvarar vid fredagsbönen:

1. Det är förbjudet att tala då imamen predikar på fredagen, för Profeten ﷺ sa:

«إِذَا قُلْتَ لِصَاحِبِكَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ: أَنْصِتْ، وَالْإِمَامُ يُخْطُبُ، فَقَدْ لَعَنْتَ.»

"Om du säger: 'Var tyst' till din kamrat då imamen predikar på fredagen, har du talat ett **läattsinnigt tal**"¹. Det vill säga: jag talade fåfängt, och fåfängt tal är en synd.

2. Det är klandervärt att kliva över andra människor, med undantag för en imam, eller om man gör det för att nå en lucka som inte kan nås på annat sätt.

Att hinna med fredagsbönen:

Den som hinner med ruku' med imamen i den

¹ Återberättad av al-Bukhari, nummer (934) och Muslim, nummer (851).

andra rak'ah av fredagsbönen, har hunnit med att be den, och fullbordar den som två rak'ah. Om han inte hinner med ruku' i den andra rak'ah, har han missat fredagsbönen och ska fullborda den som Dhuhr-bönen med fyra rak'ah. Likaså ska den som missar fredagsbönen på grund av sömn eller annat be den som Dhuhr-bönen.

Den femtonde delen: Bönerna för dem som har ursäkter.

Den första ursäkten: Bön när man är sjuk.

För det första: Den sjuke ska utföra bönen i enlighet med sin förmåga. Det är inte tillåtet för honom att skjuta upp den efter dess tid så länge han är vid medvetande.

För det andra: Hur bör den sjuke be?

1. Den sjuke ska be stående, om han kan göra det utan svårighet eller skada, och göra ruku' och sujud.

2. Om han skadas av ruku' eller sujud men ändå kan stå, gestikulerar han för ruku' stående och för sujud sittande.

3. Om han inte kan be stående, ber han sittande, Det är rekommenderat att sitta i skräddarställning istället för att stå. Man gör en gest för ruku' och gör sujud på marken om det är möjligt, annars gör man en gest för sujud som ska vara lägre än den för ruku'.

4. Om han inte kan be sittande, ber han liggandes på sidan med ansiktet mot qiblah. Den högra sidan

är att föredra om det är möjligt och man gestikulerar för ruku' och sujud.

5. Om han inte kan be liggande på sidan, så ber han liggande på rygg med fötterna mot qiblah och gör en gest för ruku' och sujud.

6. Om han inte kan gestikulera med kroppen för ruku' och sujud, ska han istället göra det med huvudet. Om även det är svårt för honom, behöver han inte ens gestikulera. Han utför då bönen handlingar i sitt hjärta, genom att ha avsikten för ruku', sujud och sittande i den position han befinner sig i, och uttalar dess åkallelser.

7. Den sjuke ska utföra bönen villkor efter sin förmåga, såsom att vända sig mot qiblah, tvaga sig med vatten eller utföra tayammum när man inte kan tvaga sig normalt, och han ska vara ren från all form av najasah. Om han är oförmögen att utföra något av detta, behöver han inte göra det, och han ska be efter sin förmåga och inte skjuta upp bönen efter dess tid.

8. Det är rekommenderat för den sjuke att sitta med korslagda ben i stället för den stående positionen och ruku', och att sitta på vänster ben med högra foten upprätt i övriga positioner.

Den andra ursäkten: Den resandes bön:

1. Bland de ursäktade finns den resande, för vilken det är föreskrivet att förkorta de böner som består av fyra rak'ah, från fyra till två. Allah säger:

﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ...﴾

"När ni är ute och reser är det inte fel av er att förkorta er bönen..." (4:101).

Och Anas bin Malik (må Allah vara nöjd med honom) sa:

«خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى مَكَّةَ، فَكَانَ يُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ رَكَعَتَيْنِ، حَتَّى رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ».

"Vi gav oss av med Profeten ﷺ från Medina till Mecka, och han brukade be två böneenheter i taget, tills vi återvände till Medina"¹.

Förkortningen av bönen börjar när resenären lämnar sin stads bebyggelse, eftersom Allah har tillåtit förkortningen för den som reser. Innan en person har lämnat sin hemort, anses han inte vara en resande, eftersom Profeten ﷺ endast förkortade bönen när han hade begett sig iväg.

2. Avståndet som en resenär måste färdas för att det ska vara tillåtet att förkorta bönen är ungefär åttio kilometer.

3. Resenären får förkorta bönen på återresan, tills han kommer in i den stad han reste ifrån.

4. Om den resande anländer till en ort och har för avsikt att stanna där, finns det tre olika situationer:

A) Den som avser att stanna i mer än fyra dagar måste fullborda bönen från den första dagen han

¹ Återberättad av al-Bukhari, nummer (1081), och Muslim, nummer (693).

kommer fram, och får inte utnyttja resenärens lättnader.

B) Om han avser att stanna fyra dagar eller mindre, är det tillåtet för honom att förkorta bönen och ta del av de lättnader som gäller för den resande.

C) Att han inte avser en bestämd vistelse, utan snarare kan stanna en dag eller tio dagar beroende på platsens lämplighet för honom, eller har ett syfte såsom medicinsk behandling eller ett återbesök, och när hans syfte är uppfyllt återvänder han till sitt hemland. Då är det tillåtet för honom att förkorta bönen och nyttja reselättnader, tills han återvänder, även om hans vistelse överstiger fyra dagar.

5. Om den resande ber bakom en bosatt imam, är det obligatoriskt för honom att fullborda bönen, även om han endast hinner med den sista tashahhud med honom.

6. När den bosatte ber bakom en resande som förkortar bönen, är det obligatoriskt för den bosatte att fullborda sin bön efter att imamen har avslutat bönen.

Den sextonde delen: Eidbönen.

Muslimernas högtider är gudomligt uppenbarade högtider, som Allah har föreskrivit för dem, och det är inte något de själva hittat på. Muslimerna har endast två Eid: Eid al-Fitr och Eid

al-Ad'ha. Det är skillnad mellan dessa högtider och icke-muslimers högtider eller de högtider som är påhittade innovationer. Dessa påhittade högtider har Allah varken föreskrivit eller befallt, utan dessa människor har själva hittat på dem.

Den islamiska domen gällande Eidbönen:

Det är en kollektiv förpliktelse, som Profeten ﷺ var beständig i att utföra, och likaså hans kalifer (må Allah vara nöjd med dem alla), Den hör till religionens kännetecken och dess synliga riter.

Tiden för Eidbönen: Den börjar cirka 15 minuter efter soluppgången och varar fram till Dhuhr.

Eidbönens beskrivning:

1. I den första rak'ah säger den bedjande takbir för att inleda bönen, läser sedan den inledande åkallelsen, och säger därefter takbir sex gånger. Han lyfter sina händer med varje takbir, och mellan varje takbir prisar och ärar han Allah och ber om välsignelser för Profeten ﷺ. Sedan söker han skydd hos Allah, säger 'Bismillah' och påbörjar recitationen.

2. I den andra rak'an säger han takbir fem gånger efter den takbir där han lyfter sig från sujud, därefter säger han isti'adhah och basmalah och påbörjar recitationen. Det är rekommenderat att recitera Surat al-A'la i den första Rak'ah efter al-Fatihah, och Surat al-Ghashiyah i den andra.

3. När imamen har avslutat bönen går han upp

på predikstolen, håller därefter två predikningar och sätter sig en kort stund mellan dem, på samma sätt som under fredagens predikan.

Rekommenderade moment under Eid:

A. Ghusl (större tvagning).

B. Att rengöra och parfymera sig.

C. Att äta innan man går ut för att be Eid al-Fitr, och att äta efter man kommit tillbaka för att be Eid al-Ad'ha från sitt offerdjur om man har ett.

D. Att gå ut till fots.

E. Att gå en väg till bönen, och återvända gen annan väg.

F. Att komma tidigt till böneplatsen för den som ber bakom imamen. Det ska dock inte imamen göra.

Att säga Takbir (Allahu akbar):

Det är rekommenderat att säga takbir under de två Eid-nätterna, de tio första dagarna i Dhul Hijjah och under Tashriq-dagarna. Den kan delas upp i två kategorier:

Den första typen: Den allmänna takbir, vilket är den som inte är begränsad till en specifik tid.

1. Vid al-Fitr: Från solnedgången på natten till Eid, till att Eid-bönen inleds.

2. För Eid al-Ad'ha: Från solnedgången natten till den första dagen av Dhul-Hijjah fram till solnedgången på den sista av Tashriq-dagarna.

Den andra typen: Den begränsade takbir, som är begränsad till att sägas efter de obligatoriska

bönerna.

1. För den som inte är pilgrim börjar detta från 'Arafah-dagens gryning till den sista Tashriq-dagens eftermiddag.

2. För den som är pilgrim börjar detta från Dhuhr-bönen på Eid-dagen till 'Asr-bönen på den sista av Tashriq-dagarna.

Den sjuttonde delen: Salat al-kusuf (Bönen vid solförmörkelse):

Betydelsen av khusuf och kusuf:

Khusuf (Månförmörkelse) är försvinnandet av månens ljus, helt eller delvis, under natten.

Kusuf (Solförmörkelse) är när solens ljus försvinner, helt eller delvis, under dagen.

Bestämmelsen för att be salat al-kusuf:

Detta är en bekräftad Sunnah, eftersom Profeten ﷺ bad den när solen förmörkades under hans tid. Han ﷺ uppmanade även och beordrade med det, och de lärda är eniga om att det är föreskrivet.

Tiden då det är föreskrivet:

Från början av mån- eller solförmörkelsen fram till dess att den skingras, vilket innebär att förmörkelsen upphör.

Hur den utförs:

Den består av två rak'ah, i vilka man reciterar högt, och det går till som följande:

A. Han säger den första takbir, inledningsåkallan och söka skydd hos Allah, uttala "Bismillah ar-

Rahman ar-Rahim, och läsa Surat al-Fatihah, och recitera en lång recitation.

B. Därefter gör han en lång ruku'.

C. Sedan reser han sig från ruku' och säger: "Sami'allahu liman hamidah" (Allah besvarar den som lovprisar honom). Därefter reciterar han Surat al-Fatihah, och därefter reciterar han en lång recitation, mer som är kortare än den första.

D. Därefter gör han en lång ruku' som är kortare än den första.

E. Sedan reser han sig från ruku' och säger: "Sami'allahu liman hamidah" (Allah besvarar den som lovprisar honom).

F. Därefter gör han två långa sujud.

G. Sedan reser han sig för den andra rak'an, som är likt den första, men kortare.

Dess rekommenderade moment:

A) Att kalla till bönen med orden: "as-Salatu Jam'iah" (Bönen ska ske i församling).

B) Att bes i församling.

C. Att förlänga bönen när man står upp, samt gör, ruku' och sujud.

D. Att den andra ruku' ska vara kortare än den första.

E. Att imamen håller en påminnelse efter, och en uppmaning till att utföra lydnadshandlingar och lämna synder.

F. Att vid upprepande tillfällen göra åkallan,

bönfalla, be om förlåtelse och ge allmosor.

Den artonde delen: Salat al-istisqa (Bön om att det ska regna)

1) Al-istisqa: Att be Allah att det ska regna när det blivit torka.

Den föreskrivna tiden för bönen för att be om regn:

Bön om regn föreskrivs när marken blir ofruktbar, regnet uteblir och skada uppstår till följd av dess frånvaro. Då finns det ingen annan utväg för dem än att ödmjukt bönfalla sin Herre, be honom om regn och söka hans hjälp med olika former av ödmjuk åkallan.

A. Att utföra bönen i samling eller individuellt.

B. Ibland sker detta genom åkallan under fredagspredikan, där imamen åkallar Allah och muslimerna instämmer i hans åkallan.

C. Vid andra tillfällen kan det ske genom åkallan när som helst, utan bön eller predikan.

Bestämmelsen för salat al-istisqa:

Denna bön är en bekräftad sunnah när det finns en anledning att utföra den. Beviset för det är Profetens ﷺ handling, likt det återberättats i hadithen från 'Abdullah ibn Zayd (må Allah vara nöjd med honom). Han sa:

«خَرَجَ النَّبِيُّ ﷺ إِلَى الْمُصَلَّى، فَاسْتَسْقَى، وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، وَقَلَبَ رِذَاءَهُ، وَصَلَّى رُكْعَتَيْنِ».

"Profeten ﷺ gick ut till böneplatsen, bad om

regn, vände sig mot Qiblah, vände sin mantel ut och in och bad två rak'ah"¹.

Beskrivning av salat al-istisqa:

Salat al-istisqa utförs på samma sätt som Eidbönen. Det är rekommenderat att utföra den på böneplatsen likt Eidbönen, och dess regler är desamma som för Eidbönen: antalet raka'at, den höglästa recitationen, att den utförs före predikan, samt de extra takbirat i den första och andra rak'an före recitationen. Detta har tidigare tydliggjorts för Eidbönen. Imamen håller en predikan.

Det nittonde delen: Bestämmelser för begravning.

Det första: För den som närvarar hos den döende:

1. Det är rekommenderat för den som närvarar hos en döende att påminna denne om att säga: "La ilaha illa Allah."

2. Det är rekommenderat att vända den döende mot qiblah.

3. Det är uppmanat att stänga den dödes ögon.

4. Det är rekommenderat att täcka den avlidne med ett tygstycke efter dennes död.

5. Man bör skynda med att förbereda den avlidne för att begravas.

6. Man måste påskynda att betala av den avlidnes skulder.

¹ Sahih al-Bukhari, nummer (1012) och Sahih Muslim, nummer (894).

7. Den avlidne ska tvättas och svepas in. Dessa två saker är fard al-kifayah (en kollektiv plikt).

För det andra: Bestämmelser för begravningsbönen.

Dess bestämmelse: En kollektiv plikt.

Dess villkor:

1. Att vända sig mot qiblah.
2. Att täcka de delar av kroppen som måste täckas.

3. Att undvika fysiska orenheter.

4. Att den som ber och den avlidne är rituellt rena.

5. Att den som ber och den som det bes för är muslimer.

6. Att närvara vid begravningen om man befinner sig i den orten där personen dött.

7. Att personen som ber är mukallaf (ansvarig för sina handlingar).

Dess pelare:

1. Att stå upp i bönen.

2. Att säga takbir fyra gånger.

3. Att läsa Surat al-Fatihah.

4. Att be för Profeten ﷺ.

5. Att be för den avlidne.

6. Att följa ordningsföljden.

7. Att avsluta bönen med fredshälsningen.

Dess rekommenderade moment:

1. Att lyfta händerna när varje takbir sägs.

2. Att säga ta'awwudh: "A'udhu billahi minash-shaytanir rahim" (Jag tar skydd hos Allah från satan, den utstötte).

3. Att be för sig själv och för muslimerna.

4. Att recitera Koranen tyst.

5. Att stå en kort stund efter den fjärde takbir och före taslim.

6. Att placera den högra handen över den vänstra handen på bröstkorgen.

7. Att vända huvudet åt höger vid taslim.

Dess beskrivning:

Imamen och den som ber ensam ska stå vid mannens bröst och kvinnans midja, inleda bönen med att säga 'Allahu akbar', söka skydd hos Allah, inte läsa den inledande åkallan, nämna Allahs namn och recitera Surat al-Fatiha.

Därefter säger han takbir, och ber för Profeten ﷺ, därefter säger han takbir, och åkallar Allah för den avlidne med det som har återberättats i sunnan. Exempel på sådan åkallan är att Profeten ﷺ har sagt:

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيَّتَا وَمَيِّتَنَا، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَذَكَرْنَا وَأُنْثَانَا، وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا،
اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الْإِيمَانِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِسْلَامِ، اللَّهُمَّ
لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ».

"Allahumma-ghfir li-hayyina wa mayyitina, wa saghirina wa kabirina, wa dhakarina wa unthana, wa shahidina wa gha'ibina. Allahumma man

ahyaytahu minna fa-ahyihi 'alal-iman, wa man tawaffaytahu minna fa-tawaffahu 'alal-Islam. Allahumma la tahrimna ajrahu, wa la tudhillana ba'dahu."

(Allah! Förlåt våra levande och våra döda, våra unga och våra gamla, våra män och våra kvinnor, och våra närvarande och våra frånvarande.

Allah! Den av oss som du låter leva, låt honom då leva i tron, och den av oss som du låter dö, låt honom då dö i islam.

Allah! Beröva oss inte hans belöning och låt oss inte gå vilse efter honom)¹.

Och att Allah säger:

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، وَعَافِهِ وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مَدْخَلَهُ، وَاعْسِلْهُ
بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ
دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ،
وَأَعِزَّهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ».

"Allahumma-ghfir lahu war-hamhu, wa 'afihi wa'fu 'anhu, wa akrim nuzulahu, wa wassi' madkhalahu, wa-ghsilhu bil-ma'i wath-thalji wal-barad, wa naqqihi minal-khataya kama naqqaytath-thawbal-abyada minad-danas. Wa abdilhu daran khayran min darihi, wa ahlan khayran min ahlihi, wa zawjan khayran min zawjihi, wa adkhilhul-

¹ Återberättad av Abu Dawud, nummer (3201) och al-Tirmidhi, nummer (1024) som ansåg att Hadithen var godtagbar och autentisk.

jannata, wa a'idh-hu min 'adhabil-qabri, wa min 'adhabin-nar."

(Allah! Förlåt honom och ha barmhärtighet över honom, skona honom och benåda honom, och hedra hans vistelse, och gör hans ingång rymlig, och tvätta honom med vatten, is och snö, och rena honom från synder så som Du renat det vita plagget från fläckar, och ge honom en boning bättre än hans boning, en familj bättre än hans familj, och en maka bättre än hans maka, och för honom in i paradiset, och skydda honom från gravens straff, och från Eldens straff)¹. Därefter säger han takbir, stannar upp en kort stund och utför sedan en taslim åt höger.

Det tredje avsnittet: Zakah (Allmosan).

1. Allmosans definition och dess ställning:

Språkligt betyder zakah tillväxt och ökning.

Allmosan är enligt islamisk lag en religiöst obligatorisk andel av specifika tillgångar för en bestämd grupp.

Den är den tredje av islams pelare. Den är bönens motpart i Koranen på åttiotvå ställen, vilket visar på dess stora vikt.

Allah säger:

﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ...﴾

¹ Återberättad av Muslim, nummer (962).

"Förrätta bönen och ge allmosan..." (2:43).

Profeten ﷺ sa även:

«بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَحَجُّ الْبَيْتِ، وَصَوْمُ رَمَضَانَ».

"Islam är byggt på fem [pelare]: trosbekännelsen att det inte finns någon gud [värd dyrkan] utom Allah och att Muhammed är Allahs sändebud, förrättandet av bönen, betalningen av allmosan, vällfärden till Allahs hus, och fastan i ramadan"¹.

Samtliga muslimer är överens om att den är en religiös plikt. Och de är även överens om att den som förnekar dess plikt är otrogen. Det är föreskrivet att strida mot den som vägrar att betala den.

2. Villkor att det ska vara obligatoriskt att ge allmosa.

A. Frihet: Allmosan är inte obligatorisk för en slav, eftersom han inte äger någon egendom och det han besitter tillhör hans mästare. Därmed åligger allmosan hans mästare.

B. Islam: Den är inte obligatorisk för en icke-muslim, eftersom det är en handling av dyrkan och lydnad, och en icke-muslim är inte någon som utför korrekt dyrkan och lydnad.

¹ Återberättad av al-Bukhari, nummer (8), och Muslim, nummer (111).

C. Att äga nisab. Allmosan är inte obligatorisk för egendom som understiger denna fastställda mängd.

D. Fullständigt ägarskap: Egendomen måste ägas av personen med en fullständig och oinskränkt äganderätt. Därmed utgår ingen obligatorisk allmosa på en förmögenhet vars äganderätt inte är fastställd, såsom skulden från ett friköpskontrakt.

E. Att ett år har förflutit för egendomen. 'A'ishah (må Allah vara nöjd med henne) återberättade från Profeten ﷺ att han sa:

«لَا زَكَاةَ فِي مَالٍ حَتَّى يَحُولَ عَلَيْهِ الْحَوْلُ».

"Det är inte obligatoriskt att ge allmosa från egendomar förrän det gått ett år"¹.

3. De egendomar för vilka den obligatoriska allmosan är en plikt:

1. Boskap.

Det är kameler, kor och får. Det är obligatoriskt att ge allmosa från dem om två villkor uppfylls.

1. Att de hålls för mjölk och avel, inte som arbetsdjur.

2. Att de är frigående (dvs. betande). Därmed är allmosan inte en plikt på djur som utfodras med foder som ägaren har köpt, eller samlat från betesmark eller annat. Och man ska inte ge allmosa

¹ Återberättad av Ibn Majah, nummer (1792), och al-Tirmidhi, nummer (63) och (631).

från de djur som betar en del av året, men inte hela eller större delen av det.

4. Tröskelvärden för boskap:

1. Allmosa på kameler:

Om villkoren är uppfyllda utgår ett får för varje fem kameler, två får för tio, tre får för femton och fyra får för tjugo kameler. Det är detta Sunnan och konsensus tyder på. När de blir tjugofem, ska man ge en kamelhona som har fullbordat ett år och påbörjat sitt andra. Om en sådan saknas, är en tvåårig kamelhanne tillräcklig som ersättning.

Om antalet kameler uppgår till trettiosex, är den obligatoriska avgiften en honkamel som har fullbordat två år.

När antalet når fyrtiosex, ska en honkamel ges, som har fullbordat tre år.

När antalet kameler uppgår till sextioett, är plikten en kamelhona som har fullbordat fyra år.

När det totala antalet kameler uppgår till sjuttisix, är den obligatoriska avgiften två tvååriga honkameler.

Om antalet kameler uppgår till nittioen, är det obligatoriskt att ge två treåriga kamelhonor.

Om det totala antalet kameler överstiger etthundratjugo, är skyldigheten tre tvååriga honkameler. Därefter gäller en tvåårig honkamel för varje fyrtionde kamel, och en treårig honkamel för varje femtionde kamel.

2. Allmosa på nötkreatur:

Den blir obligatorisk om villkoren är uppfyllda och antalet uppgår till trettio: en tabi' eller en tabi'ah; vilket är ett djur som har fullbordat sitt första år och gått in i sitt andra.

Och för mindre än trettio behöver man inte ge någonting.

När antalet når fyrtio, är en fullvuxen ko obligatorisk, det vill säga en som har fullbordat två år.

Om det totala antalet nötkreatur överstiger fyrtio, ska en ettårig tjur eller kviga ges för var trettionde av dem, och en tvåårig kviga för var fyrtionde.

3. Allmosa på får:

Om det totala antalet får uppgår till fyrtio, vare sig det är får eller getter, är allmosan ett får: antingen ett lamm eller en gethona.

Allmosa är inte en plikt för får om deras antal understiger fyrtio. Om antalet får uppgår till 121, måste man ge två får. När de uppgår till 201, är det obligatoriskt att ge tre får.

Sedan blir det obligatoriskt att ge i allmosa ett får för varje hundronde får, så för fyrahundra får är det fyra får, och så vidare.

För det andra: Allmosa på det jorden frambringar.

Det som kommer från jorden är av två kategorier:

1. Spannmål och frukt.

2. Mineraler.

Den första sorten: Spannmål och frukt.

Allmosan ska ges på spannmål, såsom vete, korn och ris. Och bland frukter, såsom dadlar och russin. Det är inte obligatoriskt att ge allmosa från andra växter, såsom baljväxter och grönsaker.

Villkoren för att det ska vara obligatoriskt att ge allmosa från spannmål och frukter:

1. Att det är sparat: Ingen allmosa ges för det som inte sparas, såsom frukt och grönsaker.

2. Att de är mätbara i volym: Allmosa ska därmed inte ges från varor som säljs styckvis eller efter vikt, såsom vattenmelon, lök, granatäpple och liknande.

3. Att den når den fastställda nivån: Fem wasaq (motsvarande drygt 600 kilo). Allmosa är därmed inte obligatorisk för en mindre mängd.

4. Att dess nisab är i ens ägo när man ska betala allmosan.

För den som blir ägare till den efter tidpunkten för allmosans plikt, är allmosan inte en plikt för honom, liksom om han hade köpt den eller fått den i gåva efter dess skörd.

Tidpunkten då det blir obligatoriskt att ge allmosa från skörden.

Allmosan ska ges på spannmål och frukter, när de börjar mogna. Detta sker när de börjar visa

tecken på att de kan användas.

A. För korn är detta när de har hårdnat och blivit fasta.

B. För dadelpalmernas frukter är det när de har rodnat eller gulnat.

C. För druvor innebär det att de är mjuka och söta.

Dess nisab:

Nisab för spannmål och frukter: Fem wasaq. En wasq motsvarar sextio sa'. Nisab är trehundra profetiska sa', motsvarande ca 600 kilo.

Den obligatoriska allmosans mängd för detta:

Ett tionde ska erläggas för det som bevattnas utan möda eller kostnad, såsom det som vattnas av regn och från vattenkällor.

En tjugondel är en plikt för det som bevattnas med möda och kostnad; detta gäller sådant som vattnas med vatten som pumpas från brunnar och floder med hjälp av djur eller moderna maskiner.

Andra sorten: Metaller.

Bland kategorierna av det som kommer från jorden finns mineraler. Det är det som utvinns ur jorden och är av en annan art än den själv, såsom guld, silver, järn och ädelstenar.

Tidpunkt för allmosans plikt:

När man förvärvar och äger den; ska dess allmosa ges omedelbart, eftersom det inte är ett villkor att ett år ska ha förflutit. Dess nisab är

densamma som för guld och silver, och 2,5 % av dess värde ska ges ut.

Tredje sorten: Allmosa på det som har betalningsvärde.

Det som har betalningsvärde är guld, silver och sedlar, och det är obligatoriskt att ge allmosa från detta. Beviset för detta är att Allah har sagt:

﴿...وَالَّذِينَ يَكْتِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾

"De som samlar rikedomar av guld och silver, men inte spenderar från dem i Allahs väg – ge dem beskedet om ett smärtsamt straff." (9:34).

Det står även i hadithen:

«مَا مِنْ صَاحِبِ ذَهَبٍ وَلَا فِضَّةٍ لَا يُؤَدِّي فِيهَا حَقَّهَا؛ إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صُفِّحَتْ لَهُ صَفَائِحُ مِنْ نَارٍ».

"Om någon äger guld eller silver men inte betalar dess rättmätiga andel, så kommer dessa att smältas ner till plattor av eld på domedagen"¹.

De lärda är eniga om skyldigheten att betala allmosa på guld och silver, och sedlar räknas som guld och silver eftersom de har ersatt dem som betalningsmedel.

Allmosans nisab för det som har betalningsvärdet, och dess obligatoriska belopp:

¹ Återberättad av al-Bukhari, nummer (1402), och Muslim, nummer (2287).

Nisab för sedlar är densamma som för guld eller silver, eftersom de fungerar som betalningsmedel. Om de når upp till nisab för någon av dem, blir allmosan obligatorisk. I dag är det vanligast att beräkna nisab utifrån silver, eftersom det är billigare än guld och dess nisab därmed uppnås tidigare. När en muslim äger vad som motsvarar värdet av (595) gram silver, och ett helt år har passerat, blir allmosan obligatorisk. Värdet på ett gram silver förändras från tid till annan. Den som har en mindre summa pengar och är osäker på om den har uppnått nisab, bör fråga en silverhandlare om värdet på ett gram silver och sedan multiplicera det med 595. Resultatet är nisab.

Anmärkning: Om man vill ge allmosa från sin egendom, delar man det allmospliktiga beloppet med fyrtio, och resultatet är den obligatoriska summan.

Fjärde sorten: Allmosa på handelsvaror.

Det är det som är avsett för köp och försäljning i vinstsyfte. Handelsvaror omfattar alla typer av tillgångar förutom kontanter; såsom bilar, kläder, tyger, järn, trävaror och annat som är avsett för handel.

Villkor för allmosans plikt på handelsvaror:

1. Att förvärva den själv, så som försäljning, uthyrning och andra sätt att förvärva.

2. Att den innehas med avsikt för handel; det vill

säga att avsikten är att göra vinst på den, eftersom avsikten är grunden till alla handlingar. Handel är en handling och måste därmed, likt alla andra handlingar, vara förknippad med en avsikt.

3. Att värdet uppnår nisab för guld eller silver.

4. Att ett år har fullbordats, vilket är att ett år har passerat.

Hur man ger allmosa på handelsvaror:

Handelsvaror värderas vid årets slut i antingen guld eller silver. Om den värderas och når upp till nisab i guld eller silver, ska 2,5 % av dess värde ges ut.

Femte kategorin: Zakat al-fitr.

Det är den obligatoriska allmosan vid slutet av månaden Ramadan. Den föreskrevs under det andra året efter hijrah.

Dess bestämmelse:

Zakat al-fitr är obligatorisk för varje muslim som på Eid-dagen och dess natt har mat utöver vad han och hans familj behöver. Den är en plikt för varje muslim; man som kvinna, ung som gammal, fri som slav. Beviset för detta är hadithen:

«فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَكَاةَ الْفِطْرِ عَلَى الْعَبْدِ وَالْحُرِّ، وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَى، وَالصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ، مِنَ الْمُسْلِمِينَ».

"Allahs sändebud ﷺ påbjöd zakat al-fitr för varje muslim – fri som slav, man som kvinna, ung som

gammal"¹. Och påbjöd betyder: att förpliktiga och att göra obligatoriskt.

Visdomen bakom dess föreskrift:

Ibn 'Abbas (må Allah vara nöjd med honom och hans far) sa:

«فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَكَاةَ الْفِطْرِ؛ طُهْرَةً لِلصَّائِمِ مِنَ اللَّغْوِ وَالرَّفَثِ، وَطُعْمَةً لِلْمَسَاكِينِ».

"Allahs sändebud ﷺ påbjöd zakat al-fitr som en rening för den fastande från brister och synder, och som mat för de fattiga"².

Tiden för dess skyldighet och utdelning:

Zakat al-fitr blir obligatorisk vid solnedgången på Eid-afton. Det är rekommenderat att den delas ut på Eid-dagen innan man beger sig till Eid-bönen. Det är inte heller tillåtet att skjuta upp den efter Eid-bönen. Om han skjuter upp den till efter Eid-bönen, måste han ge ut den i efterhand och begår en synd för att ha skjutit upp den efter den fastställda tiden.

Det är tillåtet att ge den en eller två dagar innan Eid.

Dess mängd och den ges från:

En sa' av den mat som är vanlig i landet, såsom ris, dadlar, vete eller liknande. En sa' motsvarar

¹ Återberättad av al-Bukhari, nummer (1432), och Muslim, nummer (984).

² Återberättad av Abu Dawud, nummer (1609) och Ibn Majah, nummer (1827), och autentiserad av al-Albani i Sahih Abi Dawud (1609).

cirka tre kilogram. Det är inte tillåtet att ge pengar i stället, eftersom det strider mot Allahs sändebuds ﷺ befallning.

Utbetalning av allmosan och vilka den utbetalas till.

När den ska ges ut:

Det är obligatoriskt att ge allmosa omedelbart när tiden för dess plikt infaller. Det är inte tillåtet att skjuta upp den förutom vid nödvändighet, såsom om egendomen befinner sig i ett avlägset land och det inte finns någon som han kan utse till ombud.

Platsen där den ska delas ut:

Det är att föredra att allmosan delas ut i det land där egendomarna finns. Det är tillåtet att överföra den från den ort där egendomen finns till en annan ort i följande fall:

A. Om det i landet inte finns någon i behov av allmosan.

B. Om det finns en behövande släkting i det andra landet.

C. Om det finns ett islamiskt legitimt skäl att flytta den, till exempel till muslimska områden som drabbats av hungersnöd och översvämningar.

Allmosan är en plikt från förmögenheten av ett barn eller en sinnessjuk person, i enlighet med de allmänna bevisen, och deras förmyndare ansvarar för att ge den åt dem. Allmosan är inte giltig

förutom om man har en avsikt, eftersom Profeten ﷺ sa:

«إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ».

"Handlingar bedöms enbart efter avsikter"¹.

Mottagarna av den obligatoriska allmosan:

Det är åtta kategorier som den obligatoriska allmosan delas ut till:

Den första kategorin: De fattiga.

De är de som saknar sina grundläggande förnödenheter som bostad, mat och kläder. Och den mängd allmosa som ges ska vara tillräcklig för dem och dem de försörjer under ett år.

Den andra sorten. De behövande.

Dessa är de som klarar av det mesta av sin försörjning, men den är inte fullständig. Till exempel den som har en lön, men som inte räcker för ett helt år.

Mängden allmosa som ges: Det som är fullt tillräckligt för de behövande och dem de försörjer under ett år.

Den tredje kategorin: De som arbetar med allmosan.

De är de som landets ledare ger i uppdrag att samla in allmosan, eller som ansvarar för att förvara den eller dela ut den till de behövande.

Summan de ges från allmosan motsvarar deras

¹ Återberättad av al-Bukhari, nummer (1) och Muslim, nummer (1907).

lön för deras arbete, så länge de inte har en lön eller ersättning från staten.

Den fjärde typen: De vars hjärtan ska vinnas.

Dessa är alla de som man ger till i hopp om att de ska konvertera till islam, att deras tro ska stärkas, eller att deras ondska ska avvärjas från muslimerna.

Mängden allmosa som de ges är i den mån som deras hjärtan vinnas.

Femte kategorin: Att frige slavar.

Detta syftar på att frige slavar och de som slutit ett avtal om att köpa sig fria.

Den som slutit ett avtal att köpa sig fri är den slav som köper sig fri från sin ägare. Och häri ingår friköpande av muslimska fångar i krig.

Den sjätte är de skuldsatta, och de är av två kategorier:

1. Den som är skuldsatt för att ha täckt sina nödvändiga utgifter, och som saknar medel att betala tillbaka skulden. Han ges det som räcker för att betala hans skuld.

2. Den som är skuldsatt på grund av att ha medlat mellan människor. Han ges vad som täcker hans skuld, även om han är rik.

Den sjunde kategorin: För Allahs sak.

Och det är de som kämpar för Allahs sak.

Summan de ska ges från allmosan: Det som är tillräckligt för dem för att strida för Allahs skull;

såsom transportmedel, utrustning, proviant och liknande.

8. Den strandsatta resenären.

Det är resenären vars pengar har tagit slut eller stulits från honom, och som inte har tillräckligt med medel kvar för att ta sig till sitt hemland.

Mängden som ges från allmosan är den som krävs för att föra honom till hans hemland, även om han är rik där.

Fjärde avsnittet: Fastan

Definitionen av fasta:

Att dyrka Allah genom att avstå från det som bryter fastan, från gryningen till solnedgång.

Det är en av islams pelare, och något som Allah har gjort obligatoriskt. Det är något som är välkänt om religionen. Att det är obligatoriskt är tydligt från Koranen, Sunnan och muslimernas konsensus.

Allah säger:

﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى
وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ...﴾

"Månaden Ramadan är den i vilken Koranen sändes ned som vägledning för människorna och som tydliga bevis på vägledningen och urskiljningen. Den av er som bevittnar månaden skall fasta under den..." (2:185).

Villkor för att det ska vara obligatoriskt att fasta under Ramadan.

1. Att man är muslim. Bönen accepteras inte från en icke-muslim.

2. Att man är köns mogen. Det är inte obligatoriskt för ett litet barn. Fastan är giltig för ett barn som uppnått urskillningsförmåga, och den betraktas då som en frivillig handling.

3. Att man är vid sina sinnes fulla bruk. Fastan är inte obligatorisk för en person som lider av grava mentala sjukdomar, och den accepteras inte heller från denne eftersom personen saknar avsikt.

4. Att man har förmågan till det. Det är därmed inte obligatoriskt för den sjuke som inte förmår det, och inte heller för den resande. De tar igen det när den giltiga anledningen upphör, vilket är deras sjukdom eller resa. För att fastan ska vara giltig krävs det från kvinnan att menstruationsblödning och avslag har upphört.

Inledningen av månaden Ramadan fastställs genom en av två saker:

A. Beskådning av nymånen för Ramadan. Detta är baserat på Profetens ﷺ ord:

«صُومُوا لِرُؤْيَيْتِهِ، وَافْطَرُوا لِرُؤْيَيْتِهِ».

"Fasta när ni ser den, och bryt fastan när ni ser den"¹.

¹ Återberättad av al-Bukhari, nummer (1810) och Muslim, nummer (1086).

B. Att månaden Sha'ban fullbordar 30 dagar, om nymånen för Ramadan inte kan ses på grund av moln, damm eller liknande. Beviset för det är att Profeten ﷺ sa:

«فَإِنْ غَمَّ عَلَيْكُمْ؛ فَأَكْمِلُوا عِدَّةَ شَعْبَانَ ثَلَاثِينَ يَوْمًا».

"Om ni skyms från att se nymånen, ska månaden Sha'ban fullbordas till trettio dagar"¹.

Att ha avsikt när man fastar:

Fasta, likt andra dyrkanshandlingar, är inte giltig utan en avsikt. Tiden för när avsikten är obligatorisk skiljer sig mellan den obligatoriska fastan och andra former av fasta, vilket förklaras enligt följande:

1. Obligatorisk fasta, såsom fastan under Ramadan, kompensationsfasta eller löftesfasta, vars avsikt måste göras under natten före gryningen. Profeten ﷺ sa:

«مَنْ لَمْ يُبَيِّتِ الصَّيَّامَ مِنَ اللَّيْلِ فَلَا صِيَامَ لَهُ».

"Den som inte har avsikt att fasta under natten har inte fastat."²

2. Frivillig fasta – det är giltigt att fatta avsikten för den under dagen, förutsatt att han inte har intagit något som bryter fastan efter att tiden för Fajr har trätt in.

¹ Återberättad av al-Bukhari, nummer (1909).

² Återberättad av Ahmad, nummer (26457), Abu Dawud, nummer (2454), och an-Nasa'i, nummer (2331) och ordvalet är från hans bok.

Det som avbryter fastan:

Det första: Samlag. Om en person har samlag blir hans fasta ogiltig, och han måste då ta igen den dagen. Han är skyldig till soning utöver igentagandet, vilket är: att frige en slav. Om han inte har möjlighet till det, åligger det honom att fasta två månader i följd. Och om han inte har möjlighet till det på grund av en legitim anledning, ska han ge mat åt sextio behövande. En halv sa' (ca. 1.5 kilo) till varje behövande av den mat som är vanlig i landet.

2. Utlösning till följd av en kyss, beröring, onani eller upprepade blickar, kräver endast att man tar igen det man missat, utan botgöring, eftersom botgöringen är specifik för samlag. Vad gäller den som sover och får utlösning, så har han inte syndat eftersom det sker utan hans vilja. Men han måste utföra ghusl för det sexuella orena tillståndet.

3. Att äta eller dricka avsiktligt. Allah säger:

﴿...وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۚ

ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ...﴾

"Ät och drick fram till dess att den vita strimman av gryningsljuset kan urskiljas från den svarta strimman [av nattmörkret]. Fullborda därefter fastan fram till natten..." (2:187).

Den som av glömska äter eller dricker har inte syndat. Beviset för det är hadithen:

«مَنْ نَسِيَ وَهُوَ صَائِمٌ، فَأَكَلَ أَوْ شَرِبَ، فَلَيْتَمَ صَوْمُهُ، فَإِنَّمَا أَطْعَمَهُ اللَّهُ وَسَقَاهُ».

"Om någon glömmer att den fastar och äter eller dricker, ska den fortsätta sin fasta, för det var Allah som lät honom äta och dricka."¹

4. Att spy avsiktligt. Vad gäller den som spy ofrivilligt, så påverkar det inte fastan. Beviset för det är att Profeten ﷺ har sagt:

«مَنْ دَرَعَهُ الْقَيْءُ فَلَيْسَ عَلَيْهِ قَضَاءٌ، وَمَنْ اسْتَقَاءَ عَمْدًا فَلَيْقُضْ».

"Den som råkar spy är inte skyldig att ta igen fastan, och den som avsiktligt framkallar kräkning ska ta igen."²

5. Att tappa blod ur kroppen – genom koppning, åderlåtning eller blodgivning för att hjälpa en patient – bryter fastan. Vad gäller att ta ut en liten mängd blod som tas för analys, så påverkar detta inte fastan. Likaså blödning som sker utan egen vilja, såsom näsblod, sår eller utdragning av en tand påverkar inte fastan.

De som tillåts bryta fastan under ramadan:

Den första kategorin: De som tillåts bryta fastan, men som måste ta igen den.

1. Den sjuke vars sjukdom förväntas läka, och som tar skada av fastan eller finner den betungande.

¹ al-Bukhari, nummer (6669), Muslim, nummer (2709).

² Återberättad av Abu Dawud, nummer (2380), al-Tirmidhi, nummer (719) och Ibn Majah, nummer (676).

2. Den resande – oavsett om han upplever svårigheter under resan eller inte.

Beviset för dessa båda är Allahs ord:

﴿...وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ...﴾

"Men den som är sjuk eller resande [kan bryta fastan och ta igen den] under motsvarande antal dagar." (2:185).

Det tredje: En gravid eller ammande kvinna, som jämföras med den som är sjuk, tillåts att inte fasta om fastan är ansträngande för henne eller skadar henne eller hennes barn. Men de är skyldiga att ta igen fastan vid ett senare tillfälle.

Den fjärde: Den menstruerande kvinnan och kvinnan med avslag efter förlossning. Det är obligatoriskt för dem att bryta fastan. Deras fasta accepteras inte, och de måste ta igen den på andra dagar.

Den andra kategorin: De som får bryta fastan, och som måste sona utan att ta igen fastan. Dessa är:

Den första kategorin: Den sjuke vars sjukdom är obotlig.

Den andra kategorin är den äldre personen som inte kan fasta.

Dessa bryter fastan, och ger mat åt en behövande för varje dag de skulle ha fastat under månaden Ramadan. Om en äldre person blir senil, upphör

den religiösa skyldigheten för honom; han får då bryta fastan och det åligger honom inget.

Tiden för kompensation och bestämmelsen om dess fördröjning:

Det är obligatoriskt att ta igen de dagar man missat från Ramadan innan följande Ramadan. Det bästa är att skynda sig på att ta igen. Det är inte tillåtet att skjuta på att ta igen dem till efter följande Ramadan. 'A'ishah (må Allah vara nöjd med henne) sa:

«كَانَ يَكُونُ عَلَى الصَّوْمِ مِنْ رَمَضَانَ، فَمَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقْضِيَ إِلَّا فِي شَعْبَانَ
لِمَكَانِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ».

"Jag hade fastedagar från Ramadan som jag behövde ta igen, men jag kunde inte göra det förrän i Sha'ban på grund av min relation till Profeten ﷺ."

1

För den som skjuter upp att ta igen dagarna till efter följande Ramadan, finns det två olika situationer:

1. Om man skjuter på det på grund av en giltig orsak, som att sjukdomen varar fram till följande Ramadan, behöver man endast ta igen dagarna.

2. Den som utan en giltig ursäkt skjuter upp på det begår en synd och måste ångra sig, ta igen det och ge mat till en fattig person för varje dag detta skett.

¹ Återberättad av al-Bukhari, nummer (1849), och Muslim, nummer (1846).

Frivillig fasta för den som har fasta att ta igen:

För den som måste ta igen dagar från Ramadan, är det bäst att prioritera detta före frivillig fasta. Men om en frivillig fasta är tidsbunden – som fastan på Arafah-dagen och Ashura-dagen – då ska man fasta den före man tar igen de missade dagarna, eftersom tiden för att ta igen de dagarna är flexibel, medan tiden för Arafah och Ashura löper ut. Men man ska inte fasta de sex dagarna av Shawwal förrän man har tagit igen de missade dagarna.

När det är förbjudet att fasta:

1. Eid al-Fitr och Eid al-Ad'ha, då det kommit ett specifikt förbud att fasta då.

2. Att fasta under Tashriq-dagarna i månaden Dhul-Hijjah, förutom för den som är mutamatti' och qarin under Hajj, om de inte finner ett slaktdjur. Tashriq-dagarna är den elfte, tolfte och trettonde dagen i den islamiska månaden Dhul-Hijjah.

3. Att fasta den dagen man är osäker om Ramadan börjat på bara för att vara på den säkra sidan, vilket är den trettionde dagen i månaden Sha'ban. Om en molnig eller dammig natt hindrar beskådningen av nymånen.

När det är ogillat att fasta:

A. Att specifikt fasta under månaden Ramadan.
B. Att särskilja fredagen med fasta, eftersom det har förbjudits. Om man fastar en dag före eller efter, så är det dock inte ogillat.

När det är rekommenderat att fasta:

A. Att fasta sex dagar i månaden Shawwal. B. Att fasta under de nio dagarna av Dhul-Hijjah, och den mest betonade av dessa är 'Arafah-dagen, undantaget för den som är på Hajj; för denne är det inte rekommenderat att fasta. Fastan under denna dag sonar för synder som begåtts under två år. C. Att fasta tre dagar varje månad, och det bästa är att göra det under de vita dagarna: den 13:e, 14:e och 15:e. D. Att fasta på måndag och torsdag varje vecka, eftersom Profeten ﷺ brukade fasta på dessa dagar då tjänarnas handlingar presenteras.

Frivillig fasta:

A. Dawuds fasta (frid vare över honom), vilket är att fasta varannan dag.

B. Att fasta under Allahs månad, Muharram, som är den bästa månaden för frivillig fasta. Den mest betonade fastan är på 'Ashura-dagen, den tionde dagen av Muharram, och man fastar även den nionde dagen, eftersom Profeten ﷺ sa:

«لَنْ يَبْقِيَتْ إِلَيَّ قَابِلٌ لِأَصُومَنَّ التَّاسِعَ».

"Om jag lever till nästa år, ska jag sannerligen fasta den nionde."¹ Det utplånar det föregående årets synder.

¹ Återberättad av Muslim, nummer (1134).

Femte avsnittet: Hajj och 'umrah

Hajj betyder språkligt sett avsikt. Att bege sig till Allahs heliga hus och de heliga platserna under en specifik tid för att utföra specifika riter.

'Umrah betyder rent språkligt att besöka.

Den islamiska definitionen: Att besöka det heliga helgedomen när som helst för att utföra särskilda riter.

Och hajj är en av islams pelare och en av dess mäktiga grunder. Den föreskrevs under det nionde året efter hijra. Profeten ﷺ utförde en enda hajj, och det var avskedsvallfärden.

Hajj är obligatoriskt en gång i livet för den som är kapabel. Och det som tillkommer är frivilligt. Vad gäller 'umrah, så är den obligatorisk enligt många av de lärda. Beviset för detta är att Profeten ﷺ tillfrågades: "Ska kvinnor utföra Jihad?" varpå han svarade:

«نَعَمْ، عَلَيْهِنَّ جِهَادٌ لَا قِتَالَ فِيهِ: الْحُجُّ وَالْعُمْرَةُ».

"Ja, de kan utföra Jihad utan strid: Hajj och 'umrah."¹

Villkoren för att det ska vara obligatoriskt att utföra hajj och 'umrah:

1. Att man är muslim.
2. Att man är vid sina sinnes fulla bruk.

¹ Återberättad av Ahmad, nummer (25198), al-Nasa'i, nummer (2627) och Ibn Majah, nummer (2901).

3. Att man nått puberteten.

4. Att man är fri.

5. Att man har förmåga att utföra det.

För kvinnan tillkommer ett sjätte villkor: Närvaro av en mahram som reser med henne för att utföra det. Det är nämligen inte tillåtet för henne att resa för att utföra hajj eller något annan resa utan mahram. Beviset för det är att Profeten ﷺ sa:

«لَا تُسَافِرُ الْمَرْأَةُ إِلَّا مَعَ ذِي مَحْرَمٍ، وَلَا يَدْخُلُ عَلَيْهَا رَجُلٌ إِلَّا وَمَعَهَا مُحْرَمٌ».

"En kvinna får inte resa utan en mahram, och ingen man får gå in till henne utan en mahram."¹

Kvinnans mahram är hennes make, eller den som hon för alltid är förbjuden att gifta sig med; genom blodsband; såsom hennes bror, far, farbror, brorson och morbror. Eller att det är förbjudet för henne att gifta sig av en tillåten orsak, såsom hennes bror genom amning, eller genom svågerskap, såsom hennes mors tidigare make och hennes tidigare makes son.

Kapabilitet är den materiella och fysiska förmågan, att man har ett färdmedel, klarar av resan och har tillgångar som räcker för resan dit och tillbaka. Dessutom finner han tillräckligt för att försörja sina barn och de som han är ansvarig för att försörja, tills han återvänder till dem.

Vägen till hajj ska även vara säker för pilgrimens

¹ Återberättad av al-Bukhari, nummer (1862) och Muslim, nummer (1341).

liv och egendom.

För den som har ekonomisk förmåga men inte fysisk, exempelvis på grund av hög ålder eller en kronisk sjukdom från vilken han inte förväntas bli frisk från, är det en plikt att utse någon att valfärda och utföra 'umrah för dennes räkning.

Två villkor ställs på den som agerar ställföreträdare i hajj och 'umrah:

1. Att den som utför hajj ska vara muslim, köns mogen och mentalt frisk.

2. Att ha utfört den obligatoriska hajj för sig själv.

Mawaqit al-ihram (Bestämda platser för att gå in i Ihram):

Mawaqit är plural av miqat. Språkligt sett är det en gräns, och enligt islamisk rättslära är det platsen eller tiden för en tillbedjan.

Mawaqit för hajj är så väl platser som tider:

A. De bestämda tiderna. Allah säger:

﴿الْحُجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحُجَّ...﴾

"Valfärden äger rum under de kända månaderna. Den som förpliktar sig att valfärda under dem..." (2:197).

Dessa månader är: Shawwal, Dhu al-Qa'dah och tio dagar av Dhu al-Hijjah.

B. De bestämda platserna. Dessa platser är de gränser som det inte är tillåtet för pilgrimen att passera på väg till Mecka utan ihram. Dessa platser

är:

1. Dhu al-Hulayfah: Platsen för Medinas invånare.

2. Al-Juhfah: Platsen för invånarna från Levanten, Egypten och norvästra Afrika.

3. Qarn al-Manazil: Denna plats är numera känd som al-Sayl och är platsen för invånarna från Najd.

4. Dhat Irq: Platsen för Iraks invånare.

5. Yalamlam: Platsen för Jemens invånare.

Den som bor på en plats som ligger närmare Mecka än dessa platser, ska gå in i ihram för hajj och 'umrah från sitt hem. Den som är från Mecka går in i ihram från Mecka, och behöver inte bege sig till en miqat för att gå in i ihram-tillstånd. När det gäller 'umrah, beger de sig ut till den närmaste platsen som ligger utanför det helgade Haram-området och gå in i ihram. Den som avser att utföra hajj eller 'umrah måste gå in i Ihram från de platser som Profeten ﷺ har fastställt, vilket är de bestämda miqat-platser som tidigare har nämnts. Den som avser att utföra hajj eller 'umrah får inte passera den utan att gå in i ihram.

- Var och en som passerar de nämnda miqat-platserna, och inte är bosatt där, ska gå in i ihram därifrån.

- Den som beger sig till Mecka, och som inte passerar någon av de nämnda miqat-platserna till lands, till sjöss eller med flyg, ska anta Ihram när

han befinner sig i jämnhöjd med den miqat-plats som är närmast honom. Beviset för det är att 'Umar bin al-Khattab (må Allah vara nöjd med honom) sa: "Titta efter vad som kan jämföras med dessa [miqat-platser] längs er väg"¹.

- Den som reser med flygplan för att utföra hajj eller 'umrah, måste gå in i ihram när flygplanet passerar motsvarigheten till den miqat som är på flygets rutt. Det är inte tillåtet för honom att skjuta upp ihram tills flygplanet har landat på flygplatsen.

Ihram:

Det är avsikten att träda in i vallfärdsriten. I hajj innebär det avsikten att påbörja hajj, och för 'umrah är det avsikten att påbörja 'Umrah. Man blir inte muhrim förrän man har för avsikt att träda in i vallfärdsriten. Att enbart bära ihram-kläderna utan avsikt räknas inte som ihram.

Rekommenderade handlingar för ihram:

1. Att göra ghusl (den större rituella tvagningen) inför ihram.

2. Att män parfymerar kroppen, men inte ihram-kläderna.

3. Att gå in i ihram i ett vitt midjetyg, ett vitt axeltyg och sandaler.

4. Att gå in i ihram när man påbörjar färden och är vänd mot qiblah.

¹ Återberättad av al-Bukhari, nummer (1531).

Olika former av vallfärdsriter:

Den som är i ihram har valet mellan tre olika sorters vallfärdsriter:

1. Tamattu'; vilket innebär att man går in i ihram för 'umrah under hajj-månaderna, fullbordar den, och sedan går in i ihram för hajj under samma år.

2. Ifrad; det är att man går in i Ihram för hajj endast från miqat, och förblir i sitt ihram-tillstånd tills man har utfört hajj-handlingarna.

3. Qiran; vilket är att gå in i ihram-tillstånd för hajj och 'umrah tillsammans, eller att först gå in i ihram-tillstånd för 'umrah och sedan lägga till avsikten för hajj innan man påbörjar tawaf. Man har då avsikten för 'umrah och hajj från miqat, eller innan man påbörjar tawaf för 'umrah, och utför tawaf och sa'i för båda.

Den som utför tamattu' eller qiran måste slakta ett offerdjur, om denne inte är bosatt vid den heliga moskén.

Den bästa av dessa tre ritualer är tamattu', eftersom Profeten ﷺ befallde sina följeslagare att utföra den¹. Därefter kommer qiran, eftersom den är hajj och 'umrah, och sedan ifrad.

C. När han har gått in i Ihram för en av dessa vallfärdsriter, uttalar han talbiyah direkt därefter och säger:

¹ Återberättad av Muslim, nummer (1211).

«لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنَّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ».

"Labbayk Allahumma Labbayk, Labbayka la sharika laka Labbayk, innal-hamda wan-ni'mata laka wal-mulk, la sharika lak."

(Jag besvarar ditt kall, Allah! Jag besvarar ditt kall. Jag besvarar ditt kall, du har ingen vid din sida, jag besvarar ditt kall. All lovprisning, alla välsignelser och all makt tillhör dig. Du har ingen vid din sida.)¹

Det är sunnah och rekommenderat att uttala detta mycket och ofta, och den ska uttalas högt av män och tyst av kvinnor.

Man ska börja uttala detta när man gått in i ihram och fortsätta med detta fram till:

1. Den som ska utföra 'umrah avslutar den innan han börjar gå runt Kaba.

2. Pilgrimen avbryter den när han påbörjar att kasta sten på Jamrat al-Aqaba under Eid-dagen.

Mahdhurat al-ihram (Förbjudna handlingar när man befinner sig i ihram-tillståndet):

Den första förbjudna handlingen: Att raka, klippa eller plocka hår från någon del av kroppen.

Den andra förbjudna handlingen: Att klippa naglarna från hand eller fot utan en giltig anledning. Om en nagel bryts och man avlägsnar den, behöver

¹ Sahih al-Bukhari, nummer (1549).

man inte sona.

Den tredje förbjudna handlingen: Att mannen täcker sitt huvud med något som sitter direkt på det, såsom en huvudbonad eller huvudsjal.

Den fjärde förbjudna handlingen: Att män bär sydda klädesplagg, såsom en skjorta, turban eller byxor. Formsydda plagg: Det som är tillverkat för att passa en kroppsdel, såsom lädersockor, handskar och strumpor. Vad gäller kvinnan, så får hon under ihram-tillståndet bära de kläder hon önskar eftersom hon behöver täcka sig. Dock får hon inte bära burqa', men hon ska täcka sitt ansikte med något annat, såsom en khimar eller jilbab, när främmande män passerar henne. Hon ska inte heller täcka sina händer med handskar.

Den femte förbjudna handlingen: Förbudet mot parfym; eftersom pilgrimen är ålagd att avstå från lyx, världsliga försköningar och njutningar, och istället fokusera på det kommande livet.

Det sjätte förbjudna handlingen: Jakt på vilt; en pilgrim får varken jaga, hjälpa till med jakt eller slakta vilt.

Det är förbjudet för en person i ihram-tillstånd att äta av det han jagat, eller som jagats för hans skull, eller som han hjälpt till att jaga, eftersom det för honom är som självdöda djur.

Fångst från havet är däremot inte förbjudet för den som är i Ihram-tillstånd. Inte heller är det

förbjudet för denne att slakta tama djur som kyckling och boskapsdjur, eftersom det inte räknas som jakt.

Den sjätte förbjudna handlingen: Att själv ingå äktenskap eller gifta bort någon, eller att agera som vittne.

Den åttonde förbjudna handlingen: Samlag. För den som har samlag före den första tahallul blir hans vallfärd ogiltig, och det åligger honom att fortsätta och fullborda sina riter, utföra den igen följande år, samt offra en kamel eller ko. Om det däremot sker efter den första tahallul, blir hans vallfärd inte ogiltig, och han ska offra ett djur.

Kvinnan är i detta avseende som mannen, om hon samtycker.

Den nionde förbjudna handlingen: Intimitet som inte omfattar samlag. Det är förbjudet för den som är i Ihram att vara intim med en kvinna, eftersom det leder till samlag, som är förbjudet. Med intimitet menas att röra vid en kvinna med lust.

'Umrah (Mindre pilgrimsfärden):

A. 'Umrahs pelare:

1. Ihram (Att träda in det rituella tillståndet innan hajj).

2. Att göra tawaf (cirkulera kring Kaba).

3. Att göra sa'y (gå mellan Safa och Marwa).

B. 'Umrahs obligatoriska moment:

1. Att träda in i Ihram från den föreskrivna miqat.

2. Att raka huvudet eller klippa håret.

C. 'Umrah utförs på följande sätt:

Det första den som utför 'umrah gör är att utföra tawaf sju varv. Han börjar och slutar vid den svarta stenen. Under sin tawaf ska han vara i ett rent tillstånd och täcka området från naveln till knät. Det är rekommenderat för honom att praktisera idtiba' under hela tawaf; vilket är att blotta sin högra axel, föra sitt övre skyнке under den och lägga dess båda ändar över sin vänstra axel. Efter att ha fullbordat det sjunde varvet, slutar han att blotta höger axel och täcker sina axlar med sin ihram-klädsel.

Man vänder sig mot den svarta stenen och pussar den om man har möjlighet, annars vidrör man den med sin högra hand om det är möjligt och pussar sin hand. Om han inte har möjlighet att vidröra stenen, pekar han mot den, lyfter sin högra hand och säger: "Allahu akbar" en gång, utan att kyssa sin hand eller stanna. Sedan fortsätter han sin tawaf, med Kaba på sin vänstra sida. Det är sunnah att utföra gå skyndsamt under de tre första varven. Att gå skyndsamt betyder att man går raskt med korta steg.

Och när han passerar den jemenitiska hörnan – vilket är Ka'bas fjärde hörn – vidrör han den med sin högra hand om det är möjligt, utan att säga: "Allahu akbar" eller kyssa den. Om det inte är möjligt för honom att vidröra den, går han vidare

utan att peka mot den eller säga: "Allahu akbar". Mellan den jemenitiska hörnan och den svarta stenen ska han säga:

﴿...رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

"Rabbana atina fid-dunya hasanatan wa fil-akhirati hasanatan wa qina 'adhaban-nar."

(Herre! Skänk oss det goda i det här livet och det goda i det kommande livet, och skydda oss från eldens straff!) (2:201).

När han har avslutat tawaf, ska han be två rak'ah bakom Maqam Ibrahim (må frid vare med honom), om det är möjligt. I annat fall ber han dem på vilken plats som helst i al-Masjid al-Haram. Det är rekommenderat att i den första rak'ah läsa Surat al-Kafirun efter al-Fatihah, Och i den andra rak'ah reciterar han Surat al-Ikhlâs efter al-Fatihah. Därefter beger man sig till al-mas'a och gör sa'y och går mellan Safa och Marwah sju varv; sträckan dit är ett varv och sträckan tillbaka är ett varv.

Sa'y inleds vid Safa, varpå man går upp på den eller ställer sig vid den. Det är bättre att gå upp på Safa om det är möjligt. Därefter reciterar man Allahs ord:

﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...﴾

"al-Safa och al-Marwa hör förvisso till Allahs minnesmärken..." (2:158).

Det är rekommenderat att han vänder sig mot

qiblah, lovprisar Allah, upphöjer honom och säger:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَتَجَزَّوَعْدُهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ».

"La ilaha illallah, wallahu akbar, la ilaha illallahu wahdahu la sharika lah, lahul-mulku wa lahul-hamdu, wa huwa 'ala kulli shay'in qadir, la ilaha illallahu wahdah, anjaza wa'dah, wa nasara 'abdah, wa hazamal-ahzaba wahdah"

(Det finns ingen gud [värd dyrkan] utom Allah, och Allah är den störste. Det finns ingen gud

[värd dyrkan] utom Allah, han är en och han har ingen vid sin sida. Till honom hör herraväldet och all lovpris och han har makt över allt. Det finns ingen gud [värd dyrkan] utom Allah, han är den ende. Han uppfyllde sitt löfte, gav seger åt sin tjänare och besegrade fiendegrupperna ensam)¹. Därefter lyfter han upp händerna och ber en valfri bön, och upprepar denna åminnelse och bön tre gånger. Sedan går han ner, och går till Marwah, tills han når den första markeringen, då springer mannen tills han når den andra markeringen. För kvinnan är det däremot inte föreskrivet att skynda mellan de två gröna markeringarna, eftersom hon ska vara täckt; istället ska hon gå under hela sa'y.

¹ Återberättad av Muslim, nummer (1218).

Sedan går han till Marwah och bestiger den eller stannar vid den – och att bestiga den är bättre om det är möjligt – varefter han på Marwah säger och gör detsamma som han sade och gjorde på Safa, med undantag för recitationen av versen. Det vill säga:

﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...﴾

"al-Safa och al-Marwa hör förvisso till Allahs minnesmärken..." Detta föreskrivs enbart vid bestigningen av Safa under den första rundan. Sedan går han ned, och går där man ska gå, och springer där man ska springa, tills han når Safa. Detta görs sju gånger; färden dit är en runda och färden tillbaka är en runda. Det är rekommenderat att man under sin sa'y ofta ägnar sig åt åminnelse och åkallan, i enlighet med det man kan uttala. Man ska befinna sig i ett rituellt renligt tillstånd, fri från den större och mindre orenheten, men sa'y är ändå giltig om den utförs utanför detta tillstånd. Likaså, om en kvinna får sin menstruation eller har avslag efter att ha utfört tawaf, bör hon utföra sa'y och det är giltigt för henne, eftersom rituell renhet inte är ett villkor för sa'y, utan endast rekommenderat.

När man har fullbordat sa'y, rakar man sitt huvud eller klipper det kort, och för mannen är rakning bättre.

Därmed har han fullbordat 'umrahs riter.

Hajj:

A. Hajjs pelare:

1. Ihram (att träda in det rituella tillståndet innan hajj).

2. Att befinna sig vid 'Arafah.

3. Att göra tawaf al-ifadah.

4. Att göra sa'y mellan Safa och Marwah.

B. Hajjs obligatoriska moment:

1. Att gå in i ihram från miqat.

2. Att befinna sig vid 'Arafah på den nionde dagen av Dhul-Hijjah fram till solnedgången, för den som befinner sig där under dagen.

3. Att tillbringa natten i Muzdalifah natten till den tionde Dhul-Hijjah till midnatt.

4. Att övernatta i Mina under Tashriq-dagarna.

5. Att kasta stenar på pelarna.

6. Att raka eller korta håret.

7. Att göra tawaf al-wada'.

C. Beskrivning av Hajj:

En muslim bör, om tiden är knapp, gå in i ihram för att enbart utföra hajj när han når miqat. När han sedan anländer till Mecka, bör han utföra tawaf och sa'y och bibehålla sitt ihram-tillstånd tills han beger sig till 'Arafat på 'Arafah-dagen, den nionde dagen, och stanna där tills solnedgången.

Därefter beger han sig till Muzdalifah medan han reciterar talbiyah, stannar där tills han ber Fajrbönen, och blir sedan kvar för att minnas Allah,

recitera talbiyah och uttala åkallelser tills det ljusnar.

Vid gryningen beger han sig till Mina före soluppgången, där han kastar sten på Jamrat al-Aqabah med sju småstenar. Därefter rakar han sitt huvud eller klipper sitt hår. Att raka huvudet är dock bättre.

Därefter utför han tawaf al-ifadah, och det räcker att utföra den första sa'y. Därmed är hans hajj fullbordad och han har uppnått ett fullständigt upphävande av Ihram.

Därefter återstår det för honom att kasta sten på pelarna under den elfte och tolfte dagen, om han önskar att påskynda sin avfärd. Då ska han kasta sten på de tre pelarna. Han ska kasta sju småstenar på varje pelare, och säga: "Allahu akbar" för varje småsten han kastar. Han börjar med den lilla pelaren som ligger närmast al-Khayf moskén, sedan den mellersta, och därefter Jamrat al-'Aqabah, som är den sista. Varje pelare stenar han med sju småstenar. Om han avser att dröja kvar efter den tolfte dagen, ska han utföra stenkastningen under den trettonde dagen, på samma sätt som den utförs på den tolfte och elfte dagen.

Tiden för att kasta sten är efter att solen har börjat sjunka från sitt zenit mitt på himlen och röra sig mot väst, under de tre dagarna.

Det är inte fel med att bege sig av på den tolfte dagen före solnedgången, men det är bättre att stanna kvar för att kasta stenarna på den trettonde dagen efter zenit. Beviset för det är att Allah har sagt:

﴿فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَى...﴾

"Men den som [under vallfärden] beger sig iväg [från Mina] efter två dagar har inte syndat, och den som stannar kvar [en dag till] har inte heller syndat, om han gjort det baserat på gudsfruktan."

(2:203).

Om han avser att resa, ska han utföra tawaf al-wada' sju varv utan sa'y.

Det bästa är, om han inte har med sig ett offerdjur, att han går in i Ihram för 'umrah (tamattu'), för att sedan gå in i ihram för hajj på den åttonde dagen och utföra de återstående hajj-riterna. Om han går in i ihram för hajj och 'umrah samtidigt är det inget fel med det, och det kallas qiran, vilket innebär att man går in i ihram för 'umrah och hajj tillsammans med en enda tawaf och sa'y.

Kapitel tre:

Ekonomiska transaktioner

De lärda har klargjort vilken kunskap som är en individuell plikt att lära sig. De har även diskuterat den mängd kunskap som är en individuell plikt för

varje muslim att lära sig. De har bland annat nämnt att muslimer ska lära sig handelsbestämmelser för de som bedriver handel, för att de inte ska göra förbjudna handlingar eller agera enligt räntekontrakt utan att veta om det. Det har återberättats från vissa av följeslagarna (må Allah vara nöjd med dem) uttalanden som tyder på att man måste lära sig om detta.

'Umar bin al-Khattab (må Allah vara nöjd med honom) sa: "Ingen skall sälja på vår marknad förutom den som har skaffat sig kunskap i religionen"¹.

'Ali bin Abi Talib (må Allah vara nöjd med honom) sa: "Den som bedriver handel innan han har lärt sig om bestämmelser, faller i ränta, och sedan igen, och sedan igen. Det vill säga: han sysselsätter sig med ränta."²

Ibn 'Abidin sa, och återgav från al-'Alami: "Efter att ha lärt sig religiös kunskap och vägledning, är det en plikt för varje ansvarig man och kvinna att lära sig om hur man tvagar sig, det rituella badet, bönen och fastan. Det är även en plikt att lära sig om allmosan för den som har tillgångar som når den föreskrivna gränsen, om pilgrimsfärden för den som är skyldig att utföra den, och om handel för

¹ Återberättad av al-Tirmidhi, nummer (487), som ansåg att den var godtagbar. Och al-Albani ansåg den vara godtagbar.

² Se: Mughni al-Muhtaj (2:22).

handelsmän, för att undvika tvivelaktiga ting och klandervärda handlingar i alla transaktioner. Likaså gäller detta för yrkesverksamma, och för var och en som är engagerad i något är det en plikt att lära sig dess kunskap och bestämmelser, för att avhålla sig från det som är förbjudet i det"¹.

Al-Nawawi (må Allah vara barmhärtig med honom) sa även: "Vad beträffar handel, äktenskap och liknande, som i grunden inte är obligatoriska, är det förbjudet att ingå i dem förutom efter att man har fått kännedom om deras villkor"².

Här följer några regler gällande finansiella transaktioner enligt det islamiska regelverket:

1. Att allt som har en fullständig eller övervägande nytta är tillåtet; så som att sälja och köpa tillåtna saker, uthyrning och shuf'ah³.

2. Att allt som garanterar och skyddar människors rättigheter är föreskrivet, såsom pant och att bära vittnesmål.

3. Att allt som är i båda parternas intresse är tillåtet; såsom ömsesidig annullering av köp, ångerrätt och villkor vid köp.

4. Förbud mot att behandla människor orättvist och att orättmätigt förvärva deras egendom; såsom

¹ Hashiyat Ibn 'Abidin (1/42).

² Se: al-Majmu (1/50).

³ Shuf'ah (Förköpsrätt): Det är en delägares rättighet att ta över sin partners andel från den som har förvärvat den, mot en ekonomisk ersättning.

ränta, tvångsövertagande och monopol.

5. Allt samarbete i det som är gott är föreskrivet, såsom lån, uthyrning och deposition.

6. Förbud mot allt som innefattar förvärv av egendom utan arbete, nytta eller ansträngning, såsom spel om pengar och ränta.

7. All handel som domineras av oklarhet och osäkerhet är förbjuden; exempelvis försäljning av något man inte äger och försäljning av något odefinierat.

8. Förbud av allt som innefattar kryphål för att kringgå det som är förbjudet, såsom bay' al-'inah¹.

9. Det är förbjudet att sysselsätta sig med det som distraherar från lydnad till Allah, såsom försäljning efter den andra kallelsen till fredagsbönen.

10. Det är förbjudet att göra något som är skadligt eller orsakar fiendskap mellan muslimer; såsom försäljning av det som är förbjudet, och att en man lägger sig i sin broders affärer.

När en muslim är osäker på domen i en fråga, ska han fråga de lärda om den och inte agera förrän han känner till det islamiska utlåtandet. Som Allah säger:

¹ Bay' al-'inah: Att en person säljer något till en annan på kredit och överlämnar det, och sedan köper tillbaka det för ett lägre pris kontant innan han har tagit emot priset.

﴿...فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾

"...fråga då de som har kunskap om skriften, om ni inte vet." (16:43).

Detta är vad som underlättades för oss att skriva ihop. Och vi ber Allah att skänka oss gynnande kunskap och goda handlingar. Han är den Generöse och Frikostige. Må Allah hylla och sända riklig frid över vår profet Muhammed, och över hans familj och följeslagare.

Index

Vad varje muslim måste känna till	2
Introduktion	2
Kapitel 1:	2
Det som berör trosläran.....	3
Första avsnittet: Islams innebörd och dess pelare.....	3
Monoteismens vikt:	3
Betydelsen av vittnesmålet om att det inte finns någon gud värd dyrkan utom Allah:	5
Villkoren för (La ilaha illallah) är följande:	6
Betydelsen av vittnesmålet att Muhammed är Allahs sändebud:	7
Andra avsnittet: Trons betydelse och dess pelare	8
1) Tron på Allah omfattar tre punkter:	9
1. Tron på hans herravälde:.....	9
2. Tron på hans gudomlighet:.....	11
3. Tron på Allahs namn och egenskaper:.....	14
2) Tron på änglarna:	21
3) Tron på böckerna:	22
4) Tron på sändebuden (må frid vare över dem):.....	23
5) Tron på den yttersta dagen:.....	24
A. Tron på återuppväckelsen:.....	25
B. Tron på räkenskapen och vedergällningen:.....	25
C. Tron på paradiset och helvetet,	25
6) Tron på det goda och det dåliga som den gudomliga förutbestämmelsen medför.....	26
Det tredje avsnittet: Ihsan	28
Fjärde avsnittet: En kort sammanfattning av grundprinciperna hos Ahl al-Sunnah wal-Jama'ah:.....	28

Kapitel 2: Bestämmelser gällande dyrkan	30
Avsnitt 1: Rituell renlighet:.....	30
Den första delen: Kategorier av vatten:	30
Den andra delen: Saker som är fysiskt orenliga.	30
Den tredje delen: Vad som är förbjudet för den som inte har wudu' att göra:	33
Den fjärde delen: Islamiskt uppförande vitoalettbesök: 35	
Den femte delen: Bestämmelser för istinja och istijmar: 36	
6. Bestämmelser för tvagning:.....	37
Den sjunde delen: Bestämmelser för att stryka över strumpor:.....	39
Den åttonde delen: Bestämmelser för tayammum.	42
Den nionde delen: Bestämmelser för menstruation och avslag.....	44
Det andra avsnittet: Bönen.	46
Den första delen: Bestämmelser om adhan och iqamah. 46	
Den andra delen: Bödens ställning och förträfflighet:	50
För det tredje: Bödens villkor:	52
Fjärde: Bödens pelare:	54
Den femte delen: Bödens obligatoriska delar.....	59
Den sjätte delen: Bödens rekommenderade moment.	60
Den sjunde delen: Bödens beskrivning:	63
Den åttonde delen: Ogillade handlingar relaterade till bönen:.....	70
Den nionde delen: Det som gör bönen ogiltig:	70
Den tionde delen: Att göra sujud al-sahw.	71
Den elfte delen: Tider då det är förbjudet att be.	73
Den tolfte delen: Salat al-jama'ah (Församlingsbönen)..	74
Den trettonde delen: Salat al-khawf (Bön vid fruktan)...	77
Beskrivning av bönen vid fruktan:	77

Den fjortonde delen: Salat al-jumu'ah (Fredagsbönen):	78
Femte: Rekommenderade handlingar på fredagen:	81
Att hinna med fredagsbönen:	81
Den femtonde delen: Bönerna för dem som har ursäkter.	82
Den sextonde delen: Eidbönen.....	85
Den sjuttonde delen: Salat al-kusuf (Bönen vid solförmörkelse):	88
Den artonde delen: Salat al-istisqa (Bön om att det ska regna)	90
Det nittonde delen: Bestämmelser för begravning.	91
Det tredje avsnittet: Zakah (Allmosan).	95
1. Allmosans definition och dess ställning:.....	95
2. Villkor att det ska vara obligatoriskt att ge allmosa. ...	96
3. De egendomar för vilka den obligatoriska allmosan är en plikt:	97
Fjärde avsnittet: Fastan	109
Villkor för att det ska vara obligatoriskt att fasta under Ramadan.	110
Femte avsnittet: Hajj och 'umrah	118
Villkoren för att det ska vara obligatoriskt att utföra hajj och 'umrah:	118
Mawaqit al-ihram (Bestämda platser för att gå in i Ihram):	120
Ihram:	122
'Umrah (Mindre pilgrimsfärden):	126
Hajj:	131
Kapitel tre:	133
Ekonomiska transaktioner	133

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

